

Boek van de Scholingsweg

Dr. Sam Landuyt

Persoonlijke informatie en korte historiek van Onze Bronnen Verenigd

Dr. Sam Landuyt

Ursel 1934 – Edegem 2020

Arts - Psychiatrie – Psychotherapie

Studie en Praxis van Paranormale Wetenschappen

Mediale Informatie en Scholingsweg Spiritualiteit

Spiritueel advies, Heling en Heilswerk

I. Persoonlijke Informatie

Ik was werkzaam als psychiater-psychotherapeut tot en met 2014. De spirituele informatie, mijn mediumschap en mediale werkzaamheid waren daarbij geïntegreerd zonder hinder of conflict. Er was het opvragen van adviezen voor patiënten, de vaardigheid in de intuïtieve doorgave van 'informatie ad hoc' in mente et momento", toepassing van homeopathie en van heling en het raadplegen van mijn 'schrift' of mediale informatie in de woordtaal. Er was ook onderzoek en hulp bij behandeling van de pathologie van de zogenaamde 'bezetting' of 'benomenheid' van patiënten door entiteiten/identiteiten, waarbij de behandeling zelf geschiedde door 'Onze Bronnen Verenigd' – geen daden van magie dus! Ik was medeoprichter van de Werkgroep KREA (2006): creatie van het Levenseigen Zelfbeeld in woord- en beeldtaal en toepassing ervan in de Autonome Zelfheling.

In 2004 publiceerde ik op de website mijn eerste werk: Boek van de Scholingsweg. De publicatie van andere werken wordt thans voorbereid.

Sinds 2014 betreft mijn werkzaamheid nog enkel de spirituele werkzaamheid zoals ik ze gedurende 35 jaar aangeleerd gekregen heb op deze scholingsweg, die een weg is van leren door ervaring, voorgelicht en toegelicht door mediale informatie in woord- en beeldtaal.

Dank

Aan de vrienden en familie, die deze uitgave van het BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG materieel mogelijk gemaakt hebben.

Copyright: niets uit deze uitgave mag geciteerd en / of anderszids vermeld worden of verveelvoudigd en / of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, downloaden of anderszids via internet zonder voorafgaande schriftelijke en gewettigde toelating van de auteurs en met vermelding van de bron en data van uitgifte.
Sam Landuyt Edegem 2001

II. Onze Bronnen Verenigd – korte Historiek

De *INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD* of *ONZE BRONNEN VERENIGD*, zoals ze zich noemen en waar ik nu 35 jaar intensief mee samenwerk, hebben zich bij mij voor het eerst aangemeld in het jaar 1982.

Ik had toen gedurende anderhalf jaar een soort snelcurus doorgemaakt, een spoedinitiatie in de mediale informatie en de werkzaamheid van de (astrale) informatiebronnen uit de geesteswereld. Ik was in kennis gekomen met een zeer begaafd medium, wijlen M.K., en samen met hem en nog enkele andere enthousiaste nieuwsgierigen hadden we een kleine *Onderzoeksgroep Paranormale Wetenschappen* opgericht. M.K. ontving mediale informatie in “*transcendente toestand*” – een toestand van veranderd bewustzijn, gelijkend op psycho-motorische epilepsie, met amnesie achteraf. Dit gebeurde telkens in sessies die door een van ons ingeleid werden en bewaakt en waarin hij woordelijk uitsprak wat hij innerlijk als boodschap vernam. Zo kwam ik in contact met zijn “*Informatiebronnen van de Geesteswereld*” zoals ze zichzelf benoemden. Ik was uitermate geboeid door de superieure psychotherapeutische aanpak van deze bronnen en gecharmeerd door hun no nonsense informatie over de aanwezigen: nooit kwetsend, altijd raak. Ik heb daar ook kennis gemaakt met twee Bronnen, Identiteiten uit de geesteswereld die nog steeds behoren tot ‘*Mijn Bronnen Verenigd*’: David en Vif Piscoul. Het was een totaal nieuwe en uitermate boeiende wereld die voor mij open ging. Een wereld die echter ook risico’s en gevaren inhield, zo bleek later. Maar ook daarin werd ik beschermd en geholpen door hen, mijn Informatiebronnen uit de Geesteswereld, David en Vif Piscoul.

Van meet af aan was duidelijk dat ik/we hier niet te doen hadden met de klassieke vormen van astrale informatie, al of niet in een mentaal-emotionele context of puur geestelijk van aard. De bronnen waarmee we toen kennis maakten hadden wel, zo bleek aldaar, een dubbel programma: enerzijds was er de lijn van David en Vif Piscoul die uitdrukkelijk stelden dat ze werkten “onder Jezus Christus” (woord van David). Anderzijds waren er ook bronnen die verbonden waren met, samenwerkten met... inlichtingsdiensten.

Ik – en ook M.K. en de anderen van die groep - hebben toen resoluut gekozen voor exclusieve samenwerking “onder Jezus Christus” en elke vorm van pseudoreligie, programmatie, magie of roesachtige toestanden radicaal geweerd of voorkomen.

Toen werd ik op een goede dag, een jaar nadien, zelf een medium. Zonder aanleiding, op mijn werk in het ziekenhuis, midden in het schrijven van een nota, begon de mediale informatie me toe te spreken en schreef ik mijn eerste mediaal geïnspireerde boodschap op. Mijn hand werd niet geforceerd, mijn bewustzijn of mijn stem al evenmin. Maar wat ik hoorde schreef ik op, letterlijk.. En ik heb het bewaard! Al meteen werden de eerste voorwaarden en regels van de communicatie me voorgehouden: ik zou woord per woord, of met twee woorden, of met drie woorden tegelijk informatie horen die ik op te schrijven had. Terwijl ik schreef werden de daarop volgende één, twee of drie woorden ingesproken. Het gebeurde met mijn gewone innerlijke stem, weliswaar met een eigen toonaard of karakter van de bron die sprak. Mijn gewone, gewende verstand kon ondertussen van terzijde toekijken en toehoren, in stand by. Het kon achteraf kritisch de teksten lezen en

proberen te begrijpen. Het kon vooral de dagen nadien uitkijken naar de 'gebeurtenis' waarover de informatie het had en die zich telkens in een nabije toekomst realiseerde. Het waren de zelfde informatiebronnen als bij M.K., maar er was bij mij geen veranderd bewustzijn of amnesie. Ik was en bleef een wat men noemt 'bewust medium'.

Het aanroepen van deze informatiebronnen was aan voorwaarden en regels gebonden. Zij behoorden tot "*De Hiërarchieën*" en zij namen als eerste het initiatief. De geest en het Zelf waren hiertoe al lange tijd van tevoren door hen gereed gemaakt en opgevoed, zo wisten ze te zeggen. Nadien echter was het initiatief telkens aan mij om door middel van een geijkte procedure met hen in contact te komen, te communiceren en vragen te stellen. Ik kreeg ook wel vrij snel hulp en informatie 'ad hoc' via de intuïtie, vooral tijdens mijn werk als psychotherapeut, waarbij mij woorden/duidingen in de mond gelegd werden die ik niet zelf durfde te zeggen en die toch zeer wensbaar en vruchtbaar bleken te zijn. Ook suggesties over medicatie (homeopathie) bleven niet uit. Mijn houding was en bleef er een van de wetenschapper: vertrouw en verifieer.

Deze communicatie met De Hiërarchieën kreeg meer en meer vorm en inhoud en werd ook mettertijd gemakkelijker. Het stroeve, wat archaisch klinkende Nederlands van het begin werd vlotter en ontpopte zich als een zeer goed gestructureerd filosofisch en religieus Nederlands. De informatie was vooral dienstig in mijn praktijk als arts-psychotherapeut. Er werden persoonlijke, geschreven adviezen gegeven aan mensen, op hun vraag en volgens alle regels van de gewende deontologie en moraal.

Er zijn namelijk geen twee ethica's of moralen! Vaste regel: boven alles en over alles regeert ultiem de stem van je individuele geweten, met je persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid! Alle informatie **is** trouwens verbonden met, maakt deel uit van de ervaring/uitwerking/gebeurtenis waarover ze gaat. Het gebeuren is telkens de bevestiging van de informatie (Aha! Beleving!). Pas dan **is** de boodschap geldig want volledig.

Over de jaren heen stelden zich nog andere Identiteiten uit de Geesteswereld aan mij voor als bron: *Geborah*, mijn eigenste 'hoogste bron', van het niveau van David. *Paracelsus* en *Paracelsus Zelf* of "Paracelsus zoals hij mij in *mijn Zelf* ontmoet". Zo was er ook "*U Zelf*" of ik, Sam Landuyt, zoals ik in mijn Zelf door hen toegesproken word. En *David zelf*. En ook *Jezus Christus Zelf* of onze en ook uw Zaligmaker en Verlosser, zoals Hij in de wezenlijke Subjectiviteit van Mij Zelf mij ontmoet en Zich laat kennen.

Later verscheen ook *de Heilige Theresia van Lisieux*, het "Heilig Treeske", welbekend van in mijn jeugd. Zij blijkt een stevige en lieve Dame te zijn, een zeer goede psychotherapeute "die de mensen leert spreken én luisteren".

Samen vormden wij de groep van 'Onze Bronnen Verenigd'. "Samen uit samen thuis"(Vif Piscoul) en "Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is" (Paracelsus bij leven). Met een open en oprechte communicatie en dynamische twijfel als intellectuele controlegeest inbegrepen. Trouwens "Oprechtheid heeft nog nooit iemand geschaad" (Vif Piscoul).

Er werd me op een goede dag ook de komst en de aanwezigheid aangekondigd van *de Heilige Michaël, aartsengel*, "ter bescherming van mezelf en van al de mijnen", familie, vrienden,

zorgvragende mensen enz. met wie ik betrokken ben. Hij staat terzijde van ‘*Onze Bronnen Verenigd*’ en is “tegenwoordig en aanwezig” in het Zelf en in de informatie “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon” zoals het telkens gezegd wordt. Hij heeft zich ontpopt als een getrouwe, gehorige helper en beschermer van mij en van al degenen met wie ik in contact of relatie ben.

“*Hulp, bijstand en bescherming*” aan *mijzelf*, ik *Sam Landuyt* én aan “*al de mijnen*”, dat is telkens de duidelijke, bijna rituele toezegging van *Onze Bronnen Verenigd*, even zo vele identiteiten als vrienden die ze geworden zijn.

En er zijn nog meer bronnen geweest, toevallig of bij gelegenheid. In theorie is elke mens, levend op aarde of in de astrale of zelfs in de hemelse sferen een potentiële informatiebron in de geesteswereld of kan er toe ontwikkelen in zijn of haar Zelf en anderen ontmoeten in de *Subjectiviteit van het Zelf*.

En tenslotte is er, zelden maar des te duidelijker, “*Jezus Christus in Persoon, in de Heilige Geest ervan*”. Hij, die “de Weg, de Waarheid en het Leven is” is voor mij én voor *Onze Bronnen Verenigd* al evenzeer, de ultieme Heiland, Verzoener en Verlosser én Garantie, “in de Eenheid met Zijn en ook onze Vader in de Hemel, in de Heilige Geest ervan, van beiden”.

De informatie van deze “*Bronnen van de Geesteswereld*” of “*Onze Bronnen Verenigd*” zoals ze zich thans noemen, wordt vanaf het allereerste begin altijd “*gewettigd door Het Zij Zo!*”. Geen publicatie van informatie vooraleer de wettiging van Het Zij Zo er over uitgesproken is! Het Zij Zo is de naam van de “*Bronnen van de goddelijke Wil*”, die onafhankelijk staan van de geestesbronnen. **De** geestelijke ruimte die de informatie van “*Onze Bronnen Verenigd*” toegewezen krijgt door Het Zij Zo is opvallend groot! Geen eng-geestigheid! Deze wettiging is noodzakelijk voor elke informatie van uit de geesteswereld en voorkomt misbruik of oneigenlijk gebruik door “*Bronnen van Terzijde*”, goedwillige of kwaadwillige, om het even. “Het Zij Zo zal liever zijn tong verbranden dan onwaarheid te spreken”, zo kondigde Het Zij Zo zich destijds, aan bij M.K. en zo is het altijd geweest.

U ziet het: vrij strenge, maar zeer effectieve kanalen van over en weer gaande communicatie en informatie tussen de sferen en dimensies van de astrale en hemelse geesteswereld en de aarde. Een soort van astraal internet, met evenveel regels en wetmatigheden. Met eigen wetten en eigen intrinsieke waarden en waardigheid. Met eigen geniale technische vaardigheden al evenzeer.

In de *werken van mijn schrift*, zoals ik de verzamelde informatie (verzameld in werkboeken; geen boeken voor het boekenrek!) van *Onze Bronnen Verenigd* noem, zult u nader met hen kennis maken. Ze zullen spreken als één geheel en toch telkens als identiteit en individualiteit met hun *eigen naam*, zoals het in de wereld van het Zelf en de Subjectiviteit ervan (S. Kierkegaard) hoort te zijn. Wen er aan, tracht ze te begrijpen en vooral, tracht er je voordeel mee te doen in je eigenste ontwikkeling van het Zelf en zijn ontwikkeling en groei tot volwassenheid. Volwassenheid van *het Kindschap Gods* zoals dit door hen genoemd wordt en *terugkeer naar het Vaderhuis*, zoals de Verloren Zoon het ons in de parabel van Jezus Christus voorgedaan heeft.

S. Landuyt

23.02.2017

BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG ©

WORDVERSIE 2003

Tweede Uitgave printversie 2017

BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG - DELEN

Deze Wordversie/printuitgave bestaat uit de volgende boekdelen, afzonderlijk te verkrijgen:

DEEL A en DEEL C/1- 2:

- Algemene inleiding van de Kennisleer
- Deel I Kennismaking
- Deel II Voeding door Medicatie en Verandering van Voeding

DEEL B De Voorgeschiedenis van de Kennisleer – eigen trefwoorden

TREFWOORDEN DEEL A en C/1-2

DEEL C/C3:

- Deel III van de Kennisleer - De bijzondere Leer der Gelijkenissen

DEEL C/C4:

- Deel IV van de Kennisleer – De bijzondere Leer der Gelijkenissen

DEEL C/C5:

- Deel V van de Kennisleer – De bijzondere leer der gelijkenissen Trefwoorden en kritische Nota's bij C3 en C4

DEEL C/C6 en DEEL C7:

- Deel VI van de Kennisleer – De bijzondere Leer der Gelijkenissen – Filosofie van de Geest – Ethica
- Deel VII van de Kennisleer – De bijzondere Leer der Gelijkenissen – Over de Wil en de Activiteiten van de Wilsbesluiten

BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG ©

INHOUDSTAFEL VAN DEEL V VAN DE KENNISLEER C5

DE BIJZONDERE LEER VAN DE GELIJKENISSEN

HOOFDSTUK I DE TAAL, TOEPASSING EN VERSTAANBAARHEID ERVAN

- 1.1 Heldere taal en verstaanbaarheid zijn onze optie voor alles en iedereen
- 1.2 De moeilijkheidsgraad van de materie speelt een rol
- 1.3 Woorden en zinnen verstaan op de meest voor de hand liggende manier
- 1.4 Trefwoorden en nota's verbeteren de verstaanbaarheid
- 1.5 De bondgenoten in de verstaanbaarheid van het schrift, namelijk vertrouwen en ondervinding opdoen - voorstel van omgang met de teksten

HOOFDSTUK II DE METAFOOR

2.1 De karakteristieken van de metafoor

- 2.1.1 Karakteristieken van de metafoor, gesteld tegenover ander taalgebruik
- 2.1.2 Te vroeg om nu al het gebeuren van de metafoor te verwachten
- 2.1.3 De teksten zijn als oefening gegeven

2.2. De toepassing van de metafoor

- 2.2.1 De metafoor als medicatie voor het aardse lichaam
- 2.2.2 De metafoor als gift voor de ziel en de geest ervan

HOOFDSTUK III DE GEVOELEN VAN DE ZIEL VERSUS DE BIOLOGISCH AANGEBRACHTE GEVOELEN

- 3.1 Dezelfde gevoelens zijn nu eens biologisch bepaald, dan weer uit de zielsvermogens gegeven
- 3.2 Hun verwantschap is van algemene kosmische orde en geen afstraling op projectie van elkaar

HOOFDSTUK IV HET ONDERSCHIED TUSSEN ZIELSGAVEN EN ZIELSVERMOGEN

- 4.1 De gevoelens uit de zielsvermogens zijn universeel aanwezig, maar niet gelijkmatig ontwikkeld
- 4.2 De zielsgaven hebben geen biologisch pendant of logische aansluiting bij de rede

HOOFDSTUK V HET VERSTAND - DE GELAAGDHEID VAN HET VERSTAND – HET ASTRALE KENNEN EN ERVAREN

- 5.1 Aards en astraal verstand slechts vergelijkbaar voor zover ze in de geest ervan toegerust zijn met aardse en / of astrale biologie
- 5.2 De uitingen van het verstand “in de geest ervan” aan elkaar voorstellen
- 5.3 De ervaringen op gebied van verstand kunnen gedeeld worden “in de geest ervan” dank zij de kosmische wetten van eenheid van informatie in die gebieden
- 5.4 De astrale tijd verloopt anders, niet alleen sneller maar ook in tweevoud ervan - het astrale verstand omvat het aardse verstand en kan het beoordelen

HOOFDSTUK VI ONGENODE GASTEN

- 6.1 Elke geestesactiviteit van vreemden die zich ongevraagd voorstellen of opdringen
- 6.2 Ongenode gasten moeten buitengezet worden, maar...
- 6.3 Omgang ermee en wegsturen vraagt hulp

HOOFDSTUK VII DE FINALITEIT VAN HET LEVENSEIND VERSUS HET LEVENSEINDE ZELF

- 7.1 Het levensdoel in de verschillende dimensies van bewustzijn
- 7.2 De bewogenheid van de ziel in de zielsvermogens
- 7.3 Betrekkelijkheid van het geluk op aarde

HOOFDSTUK VIII DE ZORGEN NA DE DOOD VOOR WIE OVERLEDEN IS

- 8.1 Het doel van deze kennismaking en de zorgen voor wie overleden is betreffen veeleer hen die we niet kennen
- 8.2 De informatie bestaat, maar is enkel te delen in de geestesactiviteit
- 8.3 De eerste stappen, zonder schade te berokkenen aan iemand
- 8.4 Twee geschikte kanalen: de helderziendheid en het schrift

HOOFDSTUK IX HET GEVOELEN VAN ONTNUCHTERING VERSUS RECHTVAARDIGING I.V.M. DE TEKSTEN IN HET SCHRIFT

- 9.1 Over de informatie die onwaar of onjuist kan klinken
- 9.2 Informatie vanuit geestesactiviteit geeft altijd juist en nauwkeurig aan wat waargenomen Wordt - het niveau van de bronnen bepaalt de (on-)volledigheid ervan
- 9.3 Mijn informatiebronnen zijn ook gebonden aan hun niveau van functioneren
- 9.4 En de informatie die door Het Zij Zo gewettigd is?

HOOFDSTUK X DE TOEGANGSPOORTEN TOT DE INFORMATIE OVER EN DOOR OVERLEDENEN

- 10.1 Het openen van de poorten
- 10.2 De eerste contacten

HOOFDSTUK XI ONZE GERICHTHEID VAN DENKEN VERSUS VOELEN, I.V.M. GEWELDPLEGING EN OVERMACHT ONDER DE MENSEN

- 11.1 Gerichtheid van denken en voelen in conflict gebracht in zaken van geweldpleging
- 11.2 Geweldpleging door gewelddadigheid en door uitoefenen van overmacht
- 11.3 Geweldpleging als zodanig is nog geen inbreuk op Gods geboden - het verkiezen ervan
- 11.4 De aandrang en verkiezen van geweldpleging boven redelijkheid is een genetische afwijking
- 11.5 Deze afwijking leidt wel tot uitbreiding van onterechte geweldpleging - de instelling leidt tot verandering in de genen, de daden zelf niet

11.6 Slachtoffers aanvaarden soms geweldpleging

HOOFDSTUK XII DE KRUISTEKENS OP DE WEG NAAR DE BLOESEM

- 12.1 Healing is wegnemen van blokkades van informatie over het verleden
- 12.2 Het actuele bewustzijn wordt terug geplaatst tegenover de herinnering van de feiten, niet tegen de feiten zelf
- 12.3 De oplossing van de losgemaakte herinneringen gebeurt in de psychotherapie
- 12.4 De kruistekens staan telkens op plaatsen van lijdensmomenten van toen
- 12.5 In het heden vertonen de kruistekens een merkwaardige zachtheid

HOOFDSTUK XIII BEVOEGDHEDEN EN TAKEN VAN HET EGO, IN HET BESEF VAN ZIJN DIENSTBAARHEID AAN HET ZELF

- 13.1 Het ego verwisselt zijn zelfstandigheid en eigengereidheid
- 13.2 De taken en bevoegdheden van het ego
- 13.3 Het ego, verblind geraakt door zijn grandiosity tijdens de kinderjaren
- 13.4 Continu gevecht met anderen en zichzelf om de toestand van eigenwijsheid te handhaven
- 13.5 Het zelf kan zich niet uiten in een eigenwijs ego
- 13.6 Het ego dat zijn angst afgelegd heeft, kan zijn juiste functie opnemen

BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG

DEEL V VAN DE KENNISLEER C5

DE BIJZONDERE LEER DER GELIJKENISSEN

TREFWOORDEN EN KRITISCHE NOTA'S BIJ C3 EN C4

LEES	TREFWOORD
1. De taal, toepassing en verstaanbaarheid ervan 1.1 Heldere taal en verstaanbaarheid zijn onze optie voor alles en iedereen. 15.08.2004 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de trefwoorden van het eerste gedeelte (zie deeltje III trefwoorden A en C: C1 - C2) kunnen hier, mits aandachtige lezing ervan, met voldoende nut en volledigheid gebruikt worden als toelichting bij de voorliggende deeltjes C3 en C4. Enkele nieuwe trefwoorden zullen in dit onderstaande gedeelte toegevoegd worden, samen met een aantal nota's en kritische bemerkingen die het aan de lezer moeten toelaten om zonder omhaal de tekst te kunnen volgen en verstaan. Ze kunnen en mogen ook gebruikt worden staande op zichzelf, als een aantal definities, begrippen, toelichtingen en zo meer. Hierbij wordt er van uit gegaan dat de lezer voldoende bekend is met een aantal begrippen uit de Nederlandse woordenschat en dat hij die begrippen op zijn eenvoudigst, d.i. zoals hij of zij ze courant gebruiken, verstaat en toepast in de lezing van de teksten. Het is er ons niet om te doen nieuwe woordschikkingen te maken of definities van oude begrippen in een nieuw kleedje te steken. Het is er ons enkel om te doen begrijpbaar over te komen en verstaan te worden zoals we wilden verstaan worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de vertaling van de woorden en begrippen later zal blijken dat ze ook in andere talen overkomen als courant bruikbaar en verstaanbaar. (&) En Het Zij Zo!	
1.2 De moeilijkheidsgraad van de materie speelt een rol We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: als een woord iemand onbegrijpelijk overkomt of als een zinswending niet gewennig ligt, dan is dit niet steeds te wijten aan de auteur of aan de lezer. Het kan het gevolg zijn van de moeilijkheidsgraad van de materie die besproken wordt. Het is dan beter te wachten en nadere gegevens in de teksten terug te vinden, zodat men, bij een herhaalde lezing, geleidelijk aan soms, begrip krijgt van wat bedoeld wordt of gezegd wordt. En Het Zo	

erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de taal een gevoelig instrument is, maar niet onbeperkt betrouwbaar of volmaakt en dat men geduld dient te hebben met de begrijpbaarheid van de materie, die soms totaal nieuw is of verre van bekend overkomt. (&) En Het Zij Zo!	
1.3 Woorden en zinnen verstaan op de meest voor de hand liggende manier We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: tweevoudigheid van betekenissen moet vermeden worden, evenals zinspelingen of alliteraties of andere stijlfiguren die verwarring kunnen scheppen. Zoek dus in de teksten geen verborgen boodschappen of andere vermeende betekenissen dan er uit een eenvoudige lezing kunnen gehoord of verstaan worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat telkens moet betracht worden de woorden en de zinnen te verstaan op de meest voor de hand liggende manier en dat moet vermeden worden er betekenissen of verborgen krachten aan toe te schrijven die ze niet hebben en ook niet zullen vertonen.(&) En Het Zij Zo!	
1.4 Trefwoorden en nota's verbeteren de verstaanbaarheid We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de taalbetekenissen volgen als vanzelf uit de verstaanbaarheid en het is om deze verstaanbaarheid te verbeteren dat er een aantal trefwoorden, kritische bemerkingen en andere toelichtingen aan toegevoegd worden. Ze hebben geen andere functie dan optimale verstaanbaarheid te garanderen. Zo niet zou men ze op een andere manier dienen te interpreteren dan de rest van de gegevens en dit is, zoals gezegd overbodig en onterecht. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de helderheid van de taal ons streefdoel is, binnen onze mogelijkheden om deze moeilijke materie in mensentaal verstaanbaar te kunnen maken. (&) En Het Zij Zo!	
1.5 De bondgenoten in de verstaanbaarheid van het schrift, namelijk vertrouwen en ondervinding opdoen - voorstel van omgang met de teksten We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: we keren ons even naar de lezer en we trachten te begrijpen waarom hij of zij zich dikwijls argwanend voelt tegenover deze geschriften. Het is namelijk niet gemakkelijk om, zoals hierboven geschreven staat, zich in vertrouwen toe te vertrouwen aan deze woorden en bovendien ontbreekt aan de lezer(es) elke ondervinding m.b.t. de toepassing ervan. Het ontbreekt aan de lezer dus elke referentie die hem of haar zou kunnen er toe brengen om, met vertrouwen en ondervinding, voort te schrijven op de weg die hierin geschetst is geworden. Hoe dit euvel te overbruggen? We kunnen het volgende proberen: het is aan te raden om deze teksten zo eenvoudig mogelijk tot zich te laten komen en er zich voorlopig niet om te bekommeren of ze al dan niet waar zijn of betrouwbaar of toepasbaar. Alleen kennisname dus en verder niets van verweer of aanvaarding erin leggen. Na verloop van tijd kan men, eens er aan gewend, zich er op toeleggen om proberen te verstaan wat er gezegd is geworden. Verder kan men dan nagaan in het persoonlijke bewustzijn en in de actuele levenservaringen of er iets is dat herinneringen oproept aan deze teksten. Het is namelijk zo dat, eens dat de woorden opgenomen zijn in het bewustzijn, zij een confronterende werking aangaan met het leven van de mens in kwestie en zich dus zullen laten horen in zijn of haar leven. Niet als opdringerige, betweterige of ongenode gasten, maar eerder als opluchting, toelichting,	

verhelderende inzichten enz. Een gevoel van vrijheid, van vooruitgang in het denken en verstaan dient steeds mede deel uit te maken van het overigens aangename en gelukkig makende gevoel van iets fundamenteels begrepen te hebben of een licht op iets te zien schijnen “ dat men nog niet eerder opgemerkt had “. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geleidelijke toewending tot het schrift er een is die geduld vraagt, maar ook een bepaalde vorm van aanvaarding inhoudt, aanvaarding namelijk van met de waarheid en alleen met de waarheid te willen omgaan. (&) En Het Zij Zo!	
2. De metafoor 2.1 De karakteristieken van de metafoor 2.1.1 Karakteristieken van de metafoor, gesteld tegenover elk ander taalgebruik We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de metafoor is een gesproken woord in taalvorm van de geest gegoten en opgetekend in dit schrift. Althans zo hebben wij het hier bepaald, dit om ze te onderscheiden van andere gesproken woorden, al of niet opgetekende, al of niet bedoelde als hulp of als een andere vorm van advies en / of toelichting van de geest aan een andere geest. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de metafoor de werkelijkheid op een overdrachtelijke manier aangeboden wordt aan de vragende mens en dat deze metafoor op een duidelijke, niet mis te verstane manier dient onderscheiden te worden van elk ander taalgebruik. (&) En Het Zij Zo!	
2.1.2 Te vroeg om nu al het gebeuren van de metafoor te verwachten We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de metafoor is dus een gezegde of een zin die niet kan misverstaan worden en die daarom duidelijk als zodanig aangeduid zal worden, zowel wat betreft de spreker ervan als wat betreft de ontvanger ervan, als wat betreft de drager ervan of de uitspreker ervan. Zodoende dat er geen misverstand mogelijk kan zijn. Daarom is het nu nog te vroeg om dit gebeuren van de metafoor al te verwachten. Het is namelijk zo dat men, als mens of als geest van die mens, een bepaalde rijpheid en geschiktheid moet bereikt hebben om dit te kunnen met goed gevolg verrichten en dat de voorbereiding daarvan wel bezig is maar nog niet voltooid is bij u zelf (bedoeld is hier mezelf, als auteur - acteur van al deze woorden in dit schrift aanwezig). En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geleidelijke oefening van de metafoor, door Vif Piscoul u aangeboden, er zal toe bijdragen om de scholing met succes te doorlopen en dat bijgevolg niemand, ook u niet, er moet naar uitzien om door oefening of door eender welk ritueel te willen komen tot het gebruiken van de metafoor, zoals wij die hier bedoeld hebben. (&) En Het Zij Zo!	
2.1.3 De teksten zijn als oefening gegeven We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu even naar de gegeven teksten in dit hoofdstuk en verder, dan dient het geen nadruk meer te krijgen dat al deze teksten geschikt zijn als oefening, maar niet als effectieve bewerking van de metafoor. Het is om didactische redenen geweest dat we de evolutie van de teksten gelaten hebben voor wat ze waren; dit ook om de lezers ervan er op hun hoede te stellen om niet zo maar, lichtzinnig zichzelf een pluim op de hoed te steken en	

zichzelf een zelfverklaarde tovenaars in metaforen te wanen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de metafoor een ernstige uiting is van de geestesvermogens, door de gaven van de ziel in gang gezet en dat u en de lezer slechts geduldig hoeft te wachten tot u geroepen wordt hiertoe. (&) En Het Zij Zo!	
2.2 De toepassing van de metafoor 2.2.1 De metafoor als medicatie voor het aardse lichaam 16.08.04 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de metafoor is als een medicament uit de homeopathie, in woorden gebracht hier, in plaats van dat het gebracht wordt onder de vorm van dynamisatie van een bloem of een mineraal en opgelost in een levende drager van water of van alcohol. Wat bedoelen we daarmee te zeggen? Op andere plaatsen hebben we gezegd (zie C2, vooral wat betreft de leer der gelijkenissen) dat de medicaties uit de homeopathie gedynamiseerd zijn als formulering van de prana - energie. Het betreft daar een wijze van overdracht of van organisatie van de prana - energie. Het zelfde nu kan gezegd worden van de metafoor die als medicatie voor het lichaam uitgesproken wordt. Het woord is hier de drager van de energie, die overigens verbonden blijft met degene die de metafoor genereert of uitspreekt. Het is inderdaad juist te zeggen dat hier de woorden van de metafoor dezelfde functie vervullen als het mineraal of de plant die in gedynamiseerde vorm gebracht is en daardoor geschikt gemaakt is om ontvangen te worden in het energetische lichaam van de mens. Dit energetische lichaam van de mens, of zijn etherisch dubbel in feite, is zichtbaar te maken via de Kirlianfotografie en nog andere technieken die u zullen aangeleerd worden. Het is een lichaam zoals het aardse, met eigen kanalen en vertakkingen en functies van de energiedoorstroming en transformatie. De chakra's maken er een essentieel deel van uit. Dit lichaam nu - het energetische deel van het etherische dubbel dus - ontvangt, transformeert en verdeelt de prana - energie om ze over te dragen, in haar getransformeerde vorm, aan het aardse, biologische lichaam. Op dezelfde wijze nu zal het woord van de metafoor gehoord worden door het energetische dubbel van het etherische lichaam. En dit etherische lichaam zal, vanuit het energetische substraat ervan, de doorgegeven, gehoorde energievorm, transformeren, verspreiden en geleiden, zoals het dat doet met de energie van het homeopathische medicament. Dit is dus een eerste toepassing van de metafoor, d.i. de wijze van toepassing als medicament voor het aardse lichaam. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat op deze wijze een andere en zelfs meer effectieve wijze van toedienen van medicatie mogelijk wordt dan de gekende wijze om homeopathie toe te passen en dat deze toepassingswijze de eerste toepassing zal worden waaronder u de metafoor zult leren gebruiken. (&) En Het Zij Zo! We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: het etherische dubbel, hebben we gezegd, ontvangt de metafoor en kan haar gebruiken. Dit kan het omdat het 'trillingsgetal' van het energetische gedeelte van het etherische dubbel op dezelfde golflengtes ligt als het trillingsgetal van de uitgesproken metafoor. Zie verder hiervoor de uitleg, wanneer we uitdrukkelijk zullen spreken over de verschillende lichamen die de mens bezit. Een metafoor, met trillingsgetal A wordt dus gehoord door het energetische substraat van het energetische dubbel als A en herkend als A. Enzovoort. Het spreekt vanzelf dat deze fysica van het energetische gedeelte van het etherische dubbel om nadere toelichting vraagt, om bewijsbaar of aantoonbaar te worden geacht. Hiervan volgt later de uitvoerige toelichting. Laten we nu volstaan met te stellen dat het etherische dubbel bestaat uit essentieel twee lagen, de meer aards - fysische laag,	

verwant aan de aardse biologische processen en de meer astraal - fysische laag die meer verwant is aan de astrale werkelijkheid. Het is in deze laatste laag dat de metafoor opgenomen wordt en getransformeerd wordt - in de chakra's - naar het tweede, aan de biologie verwante laag en zo verder naar de biologie toe, via de kanalen van de kundalini, de hormonen en nog andere overdrachtprocessen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de anatomie en fysiologie van het etherische dubbel zelden zo uitgesproken te bestuderen zijn als wij dit zullen doen in de lessen die volgen hieromtrent. (&) En Het Zij Zo!	
2.2.2 De metafoor als gift voor de ziel en de geest ervan. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de metafoor die uitgesproken wordt als gift aan de ziel en de geest ervan, wordt rechtstreeks ontvangen in en door de ziel, in de geest ervan. Wat zoveel is als zeggen dat het trillingsgetal van deze metafoor gehoord, waargenomen, ontvangen of anderzijds gekanaliseerd kan worden door de geestesfaculteiten die de ziel in de geest ervan bezit. Het spreekt vanzelf dat deze metaforen die door de ziel dienen ontvangen te worden, zelf afkomstig zijn, -onbemiddeld en rechtstreeks door hen die ze spreken - van diegenen die aan de ziel verwant zijn: andere zielen namelijk of hiërarchieën in de geestesdimensies die hiervoor de toelating gekregen hebben. Dit is een hoofdstuk dat later nog uitvoerig zal aangevat worden. Hier volstaat het te zeggen dat doorgaans en voor ieder van u allen, deze wijze van spreken van de metafoor voorbehouden is aan de enkelen onder de mensen die toelating hiervoor gekregen hebben en die dus op het pad van scholing en toewijding zo ver dienen gevorderd te zijn dat ze, zonder schade te kunnen berokkenen, de mensen op deze wijze rechtstreeks naar hun ziel toe kunnen helpen en toespreken. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het uitspreken van de metaforen naar de ziel toe en de geest ervan, voorbehouden is aan de hogere hiërarchieën en dat Jezus Christus Zelf de Heer en soevereine Meester is van deze Wijsheid. (&) En Het Zij Zo!	
3. De gevoelens van de ziel versus de biologisch aangebrachte gevoelens 3.1 Dezelfde gevoelens zijn nu eens biologisch bepaald, dan weer uit de zielsvermogens gegeven 18.08.04 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: als we spreken over gevoelens en het ontstaan ervan, dan moeten we steeds voor ogen houden dat dezelfde gevoelens nu eens biologisch bepaald zijn, voor wat hun oorsprong en voeding betreft en dan weer vanuit de zielsvermogens gegeven zijn. We laten voor de eenvoud even de gevoelens die afkomstig zijn vanuit de zielsgaven ter zijde. We zeggen wel duidelijk: dezelfde gevoelens en toch zullen deze zelfde gevoelens - kwalitatief dan - anders gevoeld worden en een ander verloop kennen dan hun tegenvoeters. We geven eerst een voorbeeld. We herhalen ons voorbeeld van verering dat we hebben leren kennen als het allereerste gevoel dat tot ontwikkeling gekomen is in de menselijke vermogens. Wat is het biologische pendant van dit gevoel van verering? Het is het biologische gevoel van ontzag voor de kracht van de tegenstander of gevoel van belangrijkheid voor de voeding en het voortbestaan van de soort of van het individu. Met een gevoel van afhankelijkheid erbij en een gevoel van volgschap. Immers, wie belangrijk is en krachtig voor de soort en voor het individu, is belangrijk om te volgen en het is ook belangrijk om in de nabijheid ervan te vertoeven enz. De puppy volgt de moeder, de teef loopt de	

sterkste reu achterna, de belhamel wordt gevolgd door al zijn kuddegenoten, want zij of hij is de belangrijkste. Het gevoel van belangrijkheid is het pendant van het gevoel van verering, dat voortkomt uit de zielsvermogens. We zien dus dat elk gevoel dat in de ziel aanwezig is in haar vermogens, zijn pendant heeft in de gevoelens die vanuit de biologie aangebracht worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat elk gevoel dat vanuit de zielsvermogens ontstaan is, ook in de biologie terug te vinden is als bepaald en ontwikkeld vanuit de biologische premissen, maar er niet mee samenvalt. Enkel het gevoel dat aangebracht is vanuit de biologie valt geheel samen met de biologische noodzaak of betekenis ervan. (&) En Het Zij Zo!	
3.2 Hun verwantschap is van algemene kosmische orde en geen afstraling of projectie van elkaar We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is u zelf die spreekt. U zegt: zijn dan de biologisch aangebrachte gevoelens een weerkaatsing van de gevoelens vanuit de zielsvermogens of hoe moeten we ons dat voorstellen? Antwoord: “zo van boven, zo beneden”, wist Paracelsus te zeggen en hij formuleerde hiermee een algemene wet van de kosmische orde. De biologie is geen afstraling van de zielsvermogens, maar zowel in de sfeer van de zielsvermogens als in de sfeer van de (aardse) biologie treden dezelfde fundamentele processen naar voor - autonoom elk voor zich, slechts gebonden aan het algemene, fundamentele identieke patroon - en ontwikkelen zich, elk in zijn sfeer en vermogen. Hun verwantschap echter, die kan afgeleid worden uit hun waarde of waardigheid, zowel als uit hun betekenis voor de mens in zijn bewustzijn, is er een van algemene kosmische orde en niet van afstraling of projectie ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, wat we in de biologie belangrijkheid noemen, in de zielsvermogens het gevoel van verering genoemd wordt en dat beide gevoelens dezelfde relatie uitdrukken, elk in zijn sfeer, tot degene van wie men afhangt of afkomstig, geschapen is. (&) En Het Zij Zo!	
4. Het onderscheid tussen zielsgaven en zielsvermogens 4.1 De gevoelens uit de zielsvermogens zijn universeel aanwezig, maar niet gelijkmatig ontwikkeld We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de gevoelens die voortkomen uit <u>de zielsvermogens</u> zijn universeel aanwezig, al zijn ze niet bij elke mensensoort, of generatie, of individu even sterk ontwikkeld. Vele gevoelens immers ontwikkelen zich slechts geleidelijk, doorheen de geschiedenis van de mensheid of van het individu. De sociale en culturele omgeving speelt daarin mee een belangrijke rol. De zielsvermogens (en hun biologisch aangebrachte pendants evenzeer) interfereren met elkaar en vormen het grootste deel van wat we ‘de gevoelsmens’ zullen noemen, in tegenstelling tot, maar niet onderscheiden van ‘de verstandsmens’ ervan. Immers, de gevoelens hebben het kader van de redelijke reflectie nodig om bewust te worden voor het verstand en dus om “verstaanbaar” te worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de zielsvermogens de zielsgevoelens ontwikkelen en dat uit de biologie de biologisch aangebrachte gevoelens ontwikkelen en dat beide sferen in het reflecterende kader van het bewustzijn elkaar ontmoeten en samen de ‘gevoelsmens’ bepalen, in tegenstelling tot, maar niet in onderscheid van de ‘verstandsmens’ er tegenover. (&) En Het Zij Zo!	

4.2 De zielsgaven hebben geen biologisch pendant of logische aansluiting bij de rede

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de zielsgaven echter hebben geen biologische pendant en hebben ook geen reflecterend kader dat logisch aansluit bij de redelijkheid van het verstand. Al worden ze in het verstand waargenomen en a.h.w. ingepast en aangepast, toch behoren ze niet tot de verstandelijk verstaanbare

inhouden ervan en vallen er geheel buiten! Het is o.a. door hun onaangepastheid of onverstaanbaarheid voor de rede (voor een redelijke, verstandelijke uitleg of begrip dus) dat ze als zielsgaven geïdentificeerd kunnen worden. Het onverwachte, onverantwoorde, onnaspeurbare aspect ervan, wat hun ontstaan, verloop, toekomst en / of doel betreft houdt daarmee verband. Ze zijn onverwacht en onverklaarbaar vanuit elk element van het verleden van de mens in kwestie. Vergelijk even met de onverwachte toevallen van het karma of het lot, die daar nochtans wel kunnen begrepen worden vanuit de karmische voorgeschiedenis. Ze worden dus niet zo maar begrepen door de omgeving, maar ook niet door het individu in kwestie. Vergelijk hiermee even de boodschap van de engel Gabriël aan Maria of aan Zacharias, de vader van Johannes de Doper. Het ontbreekt hen aan elke wetmatigheid of gewettigde uitleg ervoor, van uit het verleden, van uit de toekomst en zelfs van uit de gegevens van het (redelijke) heden. Toch zijn ze in zich zelf redelijk en ze gedragen zich niet als vreemde elementen. Ze passen zich integendeel graag en onmiddellijk aan, aan de bestaande realiteiten. Ze zijn dus daardoor ook te onderscheiden van elke ziekelijke ingeving of manifestatie. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de aard van de zielsgaven zelf af te leiden valt dat ze van te voren niet kunnen geanticipeerd worden, wat hun oorsprong of legitimatie betreft en dus gratis zijn, of gave of Genade Gods. (&) En Het Zij Zo!

5. Het verstand - de gelaagdheid van het verstand - het astrale kennen en ervaren

5.1 Aards en astraal verstand slechts vergelijkbaar voor zover ze in de geest ervan toegerust zijn met aardse en / of astrale biologie

19.08.04

Het Zij zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: het is samen met Vif Piscoul dat we ons nu buigen over ons beider verstand en het met elkaar vergelijken, zegt hij. Als geest en astraal wezen, bezielde mens, is hij best geplaatst om uw verstand te vergelijken met zijn verstand zegt hij en hij zal direct uitleggen waarom. Keren we ons allereerst naar uw verstand op aarde, in zijn gelaagdheid. We hebben het leren kennen als animaal verstand, redelijk verstand, intuïtief verstand, voorgelicht verstand (door de geestesgaven). We zullen het nu van buitenaf leren kennen, als menselijk verstand, gesteld tegenover het verstand van b.v. een astrale mens, zijnde een mens zoals hij in het astrale beleven zichzelf beleefd heeft, zonder biologie van de aarde dus, maar met de biologie van de astrale evolutie uitgerust en toegerust. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de vergelijking tussen het verstand op aarde en het verstand van de astraal toegeruste mens slechts vergelijkbaar is voorzover het in de geest ervan toegerust is met de astrale en / of de aardse biologie en niet anders.

(&) En Het Zij Zo!

5.2 De uitingen van het verstand “in de geest ervan” aan elkaar voorstellen We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: het is <u>Vif Piscoul</u> er om te doen, zegt hij, door vergelijking in de geest ervan, beiden uitingen van het verstand aan elkaar voor te stellen en op deze wijze de gelaagdheid ervan tot in de geest van de astrale dimensie te leren kennen. Immers, hoe verstandig ook de mens kan zijn, bij zijn overlijden op aarde laat hij dit verstand achter, samen met het substraat ervan die de hersenen zijn. Op zijn tocht naar de astrale dimensie neemt hij of zij enkel mee wat ‘in de geest ervan’ al aanwezig was en blijft. Wat in zijn geest opgenomen werd als resultaat van zijn leven op aarde, als informatie en kennis van rede en gevoel, zal nu ook ten dienste gesteld worden van de astrale mens die hij voortaan zal zijn, tot hij of zij ook hier verwisselt van sfeer en / of dimensie (zie later hiervoor, de gelaagdheid van de geest of van zijn dimensies). Het is dus de zogenaamde “vergeestelijkte kennis en informatie” die ter beschikking gesteld wordt. Al zal dit niet zo maar direct in totaliteit gebeuren, hoe dan ook, de astrale mens kan putten uit de gegevens die ‘in de geest ervan’ beschikbaar zijn van vorige levens en bestaanswijzen op aarde en andere plaatsen ook. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de astrale mens bovendien kan putten uit de kennis en ervaring van vorige bestaanswijzen op aarde, maar ook van bestaanswijzen in het astrale veld van ervaring en dat het over deze verschillende bestaanswijzen gaat als we het verstand in de geest ervan vergelijken. (&) En Het Zij Zo!	
5.3 De ervaringen op gebied van verstand kunnen gedeeld worden “in de geest ervan” dank zij de kosmische wetten van eenheid van informatie in die gebieden We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de <u>bronnen van de wijsheid</u> en vragen we hen wat zij te zeggen hebben over het verstand van de mens op aarde en in het astrale veld van waarnemen, dan merken zij op dat, wat het verstand of de rede betreft, er eenheid van informatie is met de wetten van de geest die kosmisch bepaald zijn en dat bijgevolg ook de verstandelijke ervaringen in het astrale gebied van ervaren gedeeld kunnen worden met die informatie, krachtens dezelfde wetten en hun kosmische oorsprong ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de geest de kosmische wetmatigheden van de zuivere rede aanwezig zijn en bijgevolg de geest de ervaringen van het verstand op aarde en in het astrale veld van beleven kan opnemen en assimileren in zichzelf en ze, na vergelijking en zuivering ervan, ter beschikking stelt van de gehele mens op aarde of waar ook. (&) En Het Zij Zo!	
5.4 De astrale tijd verloopt anders, niet alleen sneller maar ook in tweevoud ervan - het astrale verstand omvat daardoor het aardse verstand en kan het beoordelen We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: wat maakt dan dat de astrale mens die u bent, <u>Vif Piscoul</u>, met recht en rede zegt dat u beter dan ik hier kan oordelen over ons beider verstand? M.a.w. wat heeft het astrale ‘verstand’ meer dan de aardse rede om het aardse verstand en rede te kunnen omvatten en beoordelen? En Vif Piscoul antwoordt hierop: wel, Sam, als u dat raadsel kunt oplossen, bent u een krak van een astrale mens geworden. Maar om u te plezieren zal hij een poging van antwoord geven. Het astrale waarnemen, integreren en gebruiken van kennis en ervaring gebeurt op basis van een faculteit van toename van kennis bij wijze van	

assimilatie ervan in de astrale tijd en die is anders, verloopt anders dan op aarde. De astrale tijd verloopt niet alleen sneller of zo, maar ook in tweevoud ervan. Er is op aarde altijd tijd die loopt van uit het verleden naar de toekomst toe, over het moment van het heden. Dat is uw tijdservaring en uw fysica. We noemen dit tijdsconstante A, van de aardse fysica (en van de hele fysica van het u bekende heelal trouwens). Stel u nu even voor dat er ook een tijdsverloop is - én een ervaring van die tijd! - van uit toekomst, over het moment van nu naar het verleden toe. Dit noemen we tijdsconstante B of astraal tijdsverloop B. Welnu, de astrale mens neemt beide waar, tijdsconstante A en tijdsconstante B. Hij kent dus op die manier het verleden, het heden twee keer en hij kent de toekomst. De dubbele kennis van het heden fixeert, vestigt hem of haar in het astrale beleven. Het is zijn of haar referentiepunt en veiligheid. Juist is juist, zult u zeggen, als u twee keer hetzelfde kent of dezelfde wijze van ervaren. De astrale mens zegt hetzelfde: juist is juist, als hij of zij twee keren kent, één keer van uit het verleden (tijdsconstante A) en één keer van uit de toekomst (tijdsconstante B). Ik neem aan zegt hij erbij, dat u dit een vreemde redenering vindt en ook niet zo maar gelooft, maar hoe kan hij het anders uitleggen? Het is, hoe dan ook, een feit dat de astrale mens in zijn ervaring en beleven helderziende is en dit is, in termen van geleerde fysica, niet anders te verklaren dan op de wijze die hierboven aangegeven is. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze weergave een voldoende kennis aanbiedt om, op basis van redelijke en fysische gegevens, uit te leggen waarom de astrale kennis en ervaring het aardse verstand kan omvatten en beoordelen in totaliteit. (&) En Het Zij Zo!	
6. Ongenode gasten 6.1 Elke geestesactiviteit van vreemden die zich ongevraagd voorstellen of opdringen We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. Ongenode gasten, zo benoemen we elke geestesactiviteit van vreemden aan een concrete geest die, zonder gevraagd of toegelaten te zijn, zich aan deze geest komen voorstellen of zelfs opdringen om gehoord te worden. Als deze ontmoetingen met hen plaats hebben, spreken we van geestesvervuiling of ziekte al naargelang. De eerste en voornaamste ongenode gast die de mens heeft leren kennen was de Lucifer of eerste lichtdrager. Het is door zijn nefaste werk in de geest van het menselijke collectieve bewustzijn dat de geest van de mens verziekt is en erger nog, in verval geraakt is, verval waarvan de mensen zichzelf niet meer uit eigen kracht konden verlossen. Dit hebben we op andere plaatsen uitvoerig en meermaals besproken. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat ongenode gasten ook mensen kunnen zijn voor andere mensen, die in hun geest aangesproken worden op basis van geestesverwantschap en ontmoeting en wat dan in de karmische processen veelal tot uiting komt als ziekte en dwangmatigheid van geestesactiviteit. (&) En Het Zij Zo!	
6.2 Ongenode gasten moeten buiten gezet worden, maar... We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons naar <u>Vif Piscoul</u> en vragen we hem wat hij zal aanvangen met iemand die als een “ongenode gast” benoemd wordt, dan zegt hij het volgende: ongenode gasten zijn er om buiten gesmeten te worden, maar om ze buiten te smijten moet men sterker zijn dan zij en dat is nu juist het punt, meestal. Bovendien, en dit zegt hij er niet zo maar bij, zijn vele ongenode gasten geen vreemden, maar dikwijls verwanten of verwante geesten die door list of onvermogen van de geest toegelaten werden en zich genesteld hebben in	

een vorm van tweemanschap met de geest van de betrokken mens. En vergeten we ook niet, zegt hij dat, als het om twee mensen gaat of zelfs om twee geestesentiteiten, waarvan de ene de andere in zijn greep houdt, deze overweldiger soms ook rechten heeft en een eigen ontwikkeling dient door te maken. Wat meebrengt dat er dan om tijd en geduld gevraagd wordt, vooraleer de scheiding zich kan en mag voltrekken. Veel beter is het, zegt hij, om ongenode gasten nooit binnen te laten en dit hangt af van de instelling van de mens en van zijn geestelijke rijpheid. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de context niet altijd duidelijk is te maken of een ongenode gast er is omdat de mens hem toegelaten heeft of omdat de andere - de gast - zichzelf heeft opgedrongen en dat het vooral hierin is dat de mens verlossing door raad en daad nodig heeft. (&) En Het Zij Zo!	
6.3 Omgang ermee en wegsturen vergt hulp We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: door contacten allerhande, gewilde of opgedrongen van aard, komt de geest van de mens er toe kennis te verzamelen die ofwel onjuist is - dan spreken we over de leugens in de geest, die als woestijnen zijn voor zijn werking - of kennis die nog onrijp of onterecht ingebracht is - en dan spreken we van misbruiken en die laatste komen meer voor bij de mensen dan de eerste categorie van de leugen van de geest. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles blijkt dat het omgaan met en wegsturen van ongenode gasten veelal hulp vraagt van krachten en machten die de geest van de mens zelf niet voorhanden heeft en dat deze hulp hem of haar steeds en onmiddellijk zal gegeven worden als er om gevraagd wordt. (&) En Het Zij Zo!	
7. De finaliteit van het levenseinde versus het levenseinde zelf. 7.1 Het levensdoel in de verschillende dimensies van bewustzijn 25.08.04 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de finaliteit of <u>het levensdoel</u> is datgene dat in <u>de geest</u> ervan aanwezig is als de opdracht die de geest aan zichzelf gesteld heeft tijdens de lopende incarnatie. Het is een samengestelde mengeling van levenseigenschappen, samen met karmische opdrachten en wetmatigheden. Het is ook - en hier komen we het dichtste bij de verlorene mens op aarde - een levensdoel dat vanuit de zielsvermogens opgedragen werd aan de geest ervan, in de ziel gegeven als deelname aan haar verlossing en leven als toekomstige mens, kind van God. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de finaliteit van een gegeven leven op aarde aanwezig is als haar doel en bedoeling en dat de geest er nauwgezet over waakt om aan dit doel te gehoorzamen en het te volbrengen in realisatie ervan op aarde. (&) En Het Zij Zo!	
We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de finaliteit van het concrete <u>bestaansik</u> is een finaliteit die in het ik ontstaan is door doorgave van opvoeding en van genetisch aanwezige programmaties. Op die wijze heeft het ik zich een toekomst voorgespiegeld die het, zoals de geest de hare, hoopt en tracht te volbrengen. Beide finaliteiten ontmoeten elkaar regelmatig om informatie uit te wisselen of zich nader aan elkaar aan te passen. We noemen dit de karmische gebeurtenissen. O.m. de geboorte en het overlijden zijn van dien aard dat ze	

raakpunten zijn van beide programma's of van beide finaliteiten. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat beiden, het ik en de geest van de mens, mekaars pendant worden telkens als ze elkaar kunnen en mogen ontmoeten en dat dit gebeurt o.m. in de karmische gebeurtenissen, waarvan geboorte en overlijden er de twee voornaamste van zijn. (&) En Het Zij Zo!	
We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de finaliteit van het <u>biologische leven</u> is gelegen in zijn ontwikkeling vanuit het ontstaan door de bevruchting van de eicel met de zaadcel tot het levenseinde of het afsterven ervan. Dit laatste is inherent aan elk biologisch leven op aarde en a.h.w. geprogrammeerd in de genen ervan. Zie op andere plaatsen meer over de genetische inprenting van de doodservaring. Deze finaliteit ontmoet de finaliteit van het ego en die van de geest in concreto telkens als in de biologische mens aanspraak gemaakt wordt erop: bij elke keuze van het ego, bij elke karmische ontwikkeling, bij elke gebeurtenis om het zo te zeggen. Deze laatste finaliteit van het levensproces zelf is niet de geringste om zijn aanspraken op te leggen en trachten te voltooien. De mens besteedt er heel veel tijd en geduld aan om het biologische lichaam optimaal te laten functioneren en hij of zij heeft hierin grotendeels meer dan gelijk. Al bestaan er punten en plaatsen van ontmoeting met de andere finaliteiten waar andere prioriteiten gelden of opgelegd zullen worden en waarbij het lichaam het zal moeten afleggen tegenover de andere programma's. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de biologische mens een eigen ontwikkeling heeft die grotendeels, maar niet altijd of altijd gemakkelijk samenvalt met de programma's vanuit de geest of vanuit het gegeven ego en zijn aanspraken. (&) En Het Zij Zo!	
We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: er is er ook nog de finaliteit die vanuit <u>de zielsvermogens</u> ingebracht wordt en die, hoe kan het anders, ook en principieel eerstkomende rechten opeist. Immers is het de ziel die de eeuwige mens voedt en doet opgroeien en zij zal, lang nadat het biologische lichaam afgestorven is en de egotische mens begraven werd, nog steeds in de geest ervan werkzaam zijn en de geest ervan voorbereiden op zijn of haar verdere toekomst. Vanuit de zielsvermogens gesproken dan besluit de ziel, in de geest ervan, haar tocht verder te zetten en een nieuw bestaan op te bouwen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geestelijke activiteiten van de ziel samenhangen met degene die in het karma aanwezig zijn en dat de ziel hiermee steeds rekening zal houden in haar beschouwingen en besluiten over haar toekomstige bestaanswijzen. (&) En Het Zij Zo!	
We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons tot slot naar <u>de zielsgaven</u> en hun werkzaamheid dan oefenen zij hun finaliteit uit in harmonie en overleg met de overige, zonder er de plaats van in te nemen, maar ook zonder er door tegengehouden te worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gegevens die uit de zielsgaven voortkomen zich telkens schikken naar de gegevens vanuit de zielsvermogens, de geest ervan, het verstand en de rede en ook naar de wetmatigheden van de biologische mens, maar dat ze deze overstijgen en in een ander perspectief kunnen plaatsen en doen functioneren. (&) En Het Zij Zo!	

7.2 De bewogenheid van de ziel in de zielsvermogens

25.08.04

Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de doelgerichtheid van het levenseinde of het levensdoel dat inherent aanwezig is vanaf de oorsprong van het concrete leven op aarde is niet, zoals men geneigd is te denken op aarde, begrepen tussen de geboorte en dood of overgang, maar overtreft deze periode van aardse leven verregaand. Om dit te kunnen aantonen aan iemand die gewend is tot nu toe om het leven te begrijpen en te willen vatten tussen geboorte en overlijden, is dit een moeilijke taak. Zelfs voor hen die als christenen geloven in de uiteindelijke verheerlijking van de mens na zijn dood, is het moeilijk om te begrijpen dat wat na de dood komt belangrijker, omvangrijker en gelukkiger kan zijn dan het aardse leven. Men is daarvoor te veel gehecht geraakt aan dit leven op aarde en het ontbreekt aan voorstellingsvermogen van een leven buiten de aardse voorstelling ervan. Toch kan men niet anders dan de vraag stellen en ze beantwoorden met een uitvoerig ja of een kort neen. Eigenlijk en ook hier, krijgt men slechts voor zichzelf het antwoord geformuleerd waartoe men al besloten had tevoren.

Het antwoord is afhankelijk van voorafgaande wilsbesluiten en engagementen die men lang van tevoren al genomen had. Het komt zelden voor dat men, geconfronteerd met de levensvoleinding van zichzelf of van iemand anders, besluit dat men zich tot dan toe vergist had en men voor een totaal andere werkelijkheid staat. Dit is trouwens ook een van de grote obstakels bij degene die, eens overleden, geconfronteerd wordt willens nillens, met zichzelf in de andere sferen en dimensies van het menselijke bestaan. Zodat het heel dikwijls voorkomt dat men dan gedompeld wordt in een langdurige en diepe slaap, vooraleer langzaam bewustzijn te herwinnen in de astrale wereld, als het al niet het schimmenrijk zelf is waarin men ontwaakt. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de innerlijke keuzes van de mens gedompeld zijn in vele paradigma's en voorstellingen van zichzelf en dat het gelovig beamen van het heil in de verlossing er ene van is die in de ziel aanwezig is omdat ze door de Vader zelf erin gelegd wordt en niet anders. (&) En Het Zij Zo!

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: het is aan de zielsvermogens gelegen in te gaan of niet op de roeping die de Vader laat horen in de ziel. Dit leidt tot een bewogenheid van de ziel die zich zal uiten in de zielsvermogens en de zielsgevoelens eraan verbonden. Dit wil zeggen dat, omdat de ziel haar roeping gehoord heeft en verstaan heeft, zij nu op haar beurt aan de geest ervan en via de geest aan het verstand en de gevoelens van de concrete mens zal trachten door te geven wat het levensdoel of de finaliteit is van zijn of haar leven. Dit doet ze niet op het einde maar al vanaf het begin van het leven. Omdat de geest echter zich meestal dient aan te passen aan de incarnatie op aarde en slechts via het nauwe venster van waarnemingen door de zintuigen zich van zichzelf bewust wordt op aarde, duurt dit proces een heel leven en is het pas op het einde ervan dat er een volledig overzicht mogelijk is van dit leven en zijn finaliteit. Men moet dus de opvattingen van elke mens over zichzelf respecteren, want ze zijn geleidelijk aan gegroeid en zijn het resultaat van de zielsbewogenheid vanaf zijn geboorte. Het is aan de Vader in de hemel in alle Soevereiniteit gegeven om aan de ziel haar roeping duidelijk te maken waar en wanneer en hoe Hij dit wil. Het is aan de ziel in de mens om hierop in alle vrijheid in te gaan en alles duidelijk te maken aan de mens die ze is op aarde. Het einde daarvan is de bewuste doelgerichtheid of aanvaarding van het levenseinde in zijn voltooide zin. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de gegevens die de mens ter beschikking gesteld worden in de geest ervan, de mens zijn vrije keuze dient te maken, hierbij geholpen door de bewogenheid van de ziel in haar

vermogens. (&) En Het Zij Zo!	
7.3 Betrekkelijkheid van het geluk op aarde We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de doelgerichtheid van het leven kan aanleiding geven tot vragen en conflicten in de aards geïnspireerde rede en gevoelens. Het doel is immers niet alleen gelegen in de biologie ervan of in het verstand, rede en gevoelens van het aardse lichaam. Als men zich door gewoonte of door wat voor reden ook beperkt heeft tot deze bepalingen van de biologische mens, dan moet dit onvermijdelijk ooit en meer dan één keer leiden tot onbegrijpelijkheid van het leven. Dit wordt dan vertolkt in termen van blind noodlot, toeval, kwaadwilligheid van anderen, schuldige slordigheid van zichzelf en zo meer. Geluk wordt dan beschreven als de toestand van een mens die er in slaagt om, kwantitatief veelal, de slagen van het noodlot te omzeilen en de toevalstreffers van geluk en ongeluk te berekenen. Dit is in feite een te respecteren kijk op het leven, maar is niet degene die te verantwoorden blijft als men geconfronteerd wordt, herhaaldelijk en nadrukkelijk, met andere opvattingen of signalen en boodschappen vanuit andere sferen. Een houding van nieuwsgierigheid tot welwillende openheid leidt tot verdere exploratie. Al dient gezegd dat ook dan het geluk nog niet om de hoek te vinden is en dat een definitieve en valabele verklaring van de werkelijkheid zich zo maar niet laat afdwingen. Het vraagt om een geduldig luisteren naar de innerlijke stem die iedereen in zichzelf herkent, veeleer dan naar nog meer tobben van de rede of extrapolaties van de besluiten van het verstand . En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de gegevens van de rede en het verstand geen nadere conclusies te trekken zijn dan degene die vooraf al getrokken waren en dat het vooral de aandacht is die men al of niet zal geven aan de innerlijke stem en haar toelichting, die er kunnen toe leiden dat men de weg ontdekt naar gegevens aangaande het leven, over geboorte en overlijden heen. (&) En Het Zij Zo!	
We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: het is niet de parameter van gelukkig zijn of van vreugde zelfs die de meter kan zijn voor exploratie van de werkelijkheid. Want zelfs de gelovige mens en degene die in de geest voorgelicht is over het leven buiten de dimensies van de aarde om, kan er niet om heen dat hij nu en dan getroffen zal worden door dezelfde feiten vanuit het biologische leven als al degenen die dit geloof of wetenschap niet delen. En zelfs is het voor de bewust levende geest niet eens een voorrecht om bewuster te zijn en gelukkiger daardoor te worden. Het voorrecht is veeleer het voorrecht om verder te gaan, ongeacht geluk en ongeluk of althans ongeacht de momentele beleving ervan. Het is nog niet aan de mens op aarde gegeven om alles te overzien, zoals het aan de astrale mens toekomt. En zelfs de astrale mens, in al zijn overschouw van toekomst en verleden, slaagt er niet in om stil te blijven staan of hangen in zijn geluksmomenten, maar wordt er van uit zich zelf toe gebracht om verder op te gaan, nieuwe perspectieven tegemoet en nieuwe ervaringen in het vooruitzicht. En Het Zij Zo erkent de werkelijkheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat geluk en ongeluk betrekkelijke waarden zijn en niet als doel op zich moeten nagestreefd worden en dat de vreugde van de kinderen Gods er niet zozeer in bestaat dat ze gelukkig zijn, maar veel meer dat ze niet van hun Schepper en Zijn belofte van eeuwig leven gescheiden kunnen worden. (&) En Het Zij Zo!	

8. De zorgen na de dood voor wie overleden is. (*) 8.1 Het doel van deze kennismaking en de zorgen voor wie overleden is betreffen veeleer hen die we niet kennen (*) Zie ook het deeltje: <i>Ulrichus -Het boek van Roger en mij</i> 02.09.2004 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: waar we op aansturen, wanneer we ons bekommeren over de zorgen voor de overledenen, is niet zozeer wat de kerken al op zich nemen als ze de overledene plechtig en waardig begeleiden naar het hiernamaals, om het zo te zeggen met hen, maar veeleer om wat de kerken ontbreekt aan kennis of kunde van omgang met de overledene zelf, eens dat hij de grens van het hiernamaals overschreden heeft en ontwaakt of zich realiseert dat hij of zij overgegaan zijn, zoals wij het eerder noemen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zorgen voor de overledenen niet zozeer hen betreffen die we kennen, als wel degenen die we niet kennen, omdat ze niet gekend zijn door wie dan ook. (&) En Het Zij Zo!	
8.2 De informatie bestaat, maar is enkel te delen in de geestesactiviteit We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar degenen die u kent en die recent overleden zijn, dan treft het ons dat geen van hen van zich laat horen, zoals we dat wel zouden zeggen van iemand die vertrokken is op reis en ons bericht laat over de gang van zaken. Al was het maar uit genegenheid of om ons gerust te stellen. Integendeel; als er een reis is waaromtrent niets of weinig geweten is en waarover geen brieven of telefoongesprekken bestaan, dan is het wel die reis doorheen het schimmengebied en later de aankomst in het astrale gebied van werkelijkheid. Het is voorwaar moeilijk om te geloven dat er iemand ooit daar geweest is en ooit iets verteld zou hebben over die gebieden. En toch bestaan deze informaties wel, maar worden voor verhalen gehouden die niet verifieerbaar zijn. Of ze worden wel geloofd, maar dan in de letterlijke betekenis genomen die ze niet hebben en die ons op het verkeerde been kan zetten. Het is immers niet vanzelfsprekend dat iemand een verhaal komt vertellen over de andere gebieden van het menselijke bestaan en dat verhaal geloofwaardig kan maken. Om de eenvoudige reden dat deze andere gebieden zo verschillend zijn van die van de aarde, dat de taal ontbreekt om de werkelijkheid weer te geven. Net zoals het de baby ontbreekt aan taal om te vertellen van waar hij zonet gekomen is. Deze onneembare grens van het bewustzijn is enkel en alleen te overschrijden en te delen in en door de geestesactiviteit van het wezen mens dat men is en het zal dus nodig zijn om aan de geest zelf te vragen hoe hij of zij zich ervaart in deze gebieden. Omwille van de ervaring op aarde en omwille van de toekomstige noodzaak ervan, kunnen we thans gebruik maken van deze kanalen van de geest, om onze ervaringen te delen met hen die ons dierbaar zijn en die we aantreffen in de gebieden van de astrale tijd en ook met diegenen die in het gebied onder de aarde, het zogenaamde gebied van de schimmen, rondzwerven en zich aanpassen aan de nieuwe gegevens daar. Het zal dus nu gebeuren dat deze mensen zoals wij hier, rond de tafel gaan zitten en ons boodschappen zullen sturen, in de hoop en verwachting om zich verstaanbaar te maken aan ons. Dit is toegelaten door Het Zij Zo zelf, dat hierin de eerste stap gezet heeft door hen aan te sporen dit experiment te wagen en het thans ook aan u vraagt om er op in te gaan. Deze onverwachte vraag kan gerust voor waar en gewettigd aangenomen worden, van zodra het gesprek aan gang gebracht is. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het over en weer gebruiken van de kanalen van de geest een toegelaten formule is om de dierbaren te	

horen en te leren verstaan in hun wensen en verlangens en vice versa, maar dat de regels en formules hiertoe onder en door Het Zij Zo dienen gebracht te worden en ook er door moeten gewettigd worden. (&) En Het Zij Zo!	
8.3 De eerste stappen, zonder schade te berokkenen aan iemand We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: twee gebieden van de geestesactiviteiten kunnen ons helpen om contacten te leggen met de overledenen, zonder ons of hen schade te berokkenen of hen of ons er toe te brengen te veel te gaan identificeren met mekaars verlangens. Het is namelijk zo dat de over en weergaande informaties er kunnen toe leiden dat men over en weer gaat verlangen naar mekaars weerzien en dat is immers niet de bedoeling, nu nog niet. Omdat dit weerzien en begrijpen van mekaars behoeften voorbehouden is voor later, is het nu een weerzien en vertellen over wie en wat er allemaal is en gebeurt, elk in zijn gebieden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de over en weer gaande informaties hoofdzakelijk bedoeld zijn om de contacten te leggen voor latere ontmoetingen van een geheel andere en bredere aard, maar dat dit nu nog beperkt wordt tot de eerste stappen hiertoe. (&) En Het Zij Zo!	
8.4 Twee geschikte kanalen: de helderziendheid en het schrift We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de eerste geestesactiviteit, geschikt om te worden ingeschakeld in de communicatie met mekaars leven in de verschillende soorten van toestand van de lichamen is de verbeelding en daarin de toestand van helderziendheid die optreedt wanneer de helderziendheid deze verbeeldingskracht gaat gebruiken in haar wijze van optreden. De tweede geestesactiviteit die gebruikt kan worden is het schrift zoals u dit kent en waarin de betrokkenen zich kenbaar maken en, mits wat oefening over en weer, met elkaar kunnen informatie uitwisselen over zichzelf en over kennis die beiden bezitten over mekaars vrienden en verwanten. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat beide activiteiten van de geest u bekend zijn of bekend gemaakt worden en dat u bijgevolg nu te wachten hebt tot iemand zich op deze wijze kenbaar maakt. Om dit niet al te moeilijk te maken zal het eerst aan bod komen wat al bekend is en dat is het gebruik van het schrift door u zelf. (&) En Het Zij Zo!	
9. Het gevoel van ontnuchtering versus rechtvaardiging i.v.m. de teksten in het schrift 9.1 Over de informatie die onwaar of onjuist kan klinken 05.09.04 Het Zij Zo zegt en het is u zelf die spreekt. U zegt: het kan verwondering wekken, maar het komt voor dat er in het schrift op het eerste zicht onwaarheden verkondigd worden, volgens de lijn van de logica van het verstand. Dit is geen kwaad opzet van terzijde - wat ook had gekund, als de bescherming niet totaal en volledig geweest was - maar is een gevolg van de informatie zelf die afkomstig is van u zelf of van belangstellende derden, die door u gehoord werden. We verklaren dit nader nu. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de aard van de informatie zelf voortkomt dat ze - die informatie - onjuist of onwaarschijnlijk kan klinken en aanleiding kan geven tot misverstanden op aarde, maar dat dit nog niets	

afdoet van de informatiestroom zelf of van degene die verantwoordelijk was en blijft voor die informatie. (&) En Het Zij Zo!	
9.2 Informatie vanuit geestesactiviteit geeft altijd juist en nauwkeurig aan wat waargenomen wordt - het niveau van de bronnen bepaalt de (on-)volledigheid ervan We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de informatiebronnen van u zelf en vragen we hen wat hen er zo al toe brengt om onjuiste of onverifieerbare informatie te geven en om die achteraf slechts met moeite recht te zetten of zelfs niet, integendeel om soms pertinent vol te houden dat het om juiste en terechte informatie gaat. Zij zeggen daarop: informatie vanuit de geestesactiviteiten is informatie die altijd nauwkeurig weergeeft wat waargenomen, d.i. gehoord wordt. De geest zelf, in zijn activiteiten van doorgeven en verwoorden van de informatie is niet geneigd tot desinformatie, om het zo duidelijk te zeggen. Het is een eenvoudige weergave van wat gehoord, d.i. waargenomen wordt in de zintuigen van de geest, om het zo uit te drukken. Wat is dan de oorzaak van de verkeerde weergave? Het euvel ligt aan de bron zelf die de informatie aanbiedt, d.i. aan het niveau of gebied dat de informatie aanbiedt, als er verkeerde of gedeeltelijk onjuiste informatie aangeboden wordt. Het waarnemen in de verschillende sferen en gebieden - de zogenaamde dimensies van bewustzijn - gebeurt niet tegelijk, maar is gescheiden door soms onneembare wanden van afscheiding van de gebieden. En, wat waar is in één van de gebieden, kan onwaar zijn of onvolledig in andere gebieden. Zo b.v. als Nuno (*) destijds u vertelde dat hij kerngezond was en zou opgroeien als een flinke jongen, dan was dat niet de wens van Nuno in zijn geest- of zielsactiviteit, maar van Nuno als kleine baby die zichzelf waarneemt en u antwoordt of liever, aan uw geest dit antwoord te goeder trouw aanbiedt. En u zelf bent dan op uw beurt geneigd, omdat u ook maar een grootvader bent die het beste voorheeft met zijn kleinzoon, om die informatie voor waar aan te nemen. Maar omdat die informatie anderzijds niet overeenkwam met de medisch - technische informatie die u in uw bezit had, werd u voor een dilemma geplaatst: geloven van de medische wetenschap of, wat u liever deed, geloven wat de informatie in het schrift u vertelde. Maar omdat u de waarheid nog liever was dan alles, hebt u raad gevraagd aan derden. En ook daar werd u even - terecht - op het verkeerde been gezet: u vertrouwde er op dat iemand anders ongetwijfeld gemakkelijker en objectiever antwoord zou geven dan u zelf, als betrokken grootvader dus. Maar ook een buitenstaander heeft het soms moeilijk om de boodschap ongeschonden te laten doorkomen en buigt die dan om. Of liever, gaat toehoren bij diegenen die hem of haar informatie doorgeven die hij wel kan aanhoren of wel kan meedelen. Zo gebeurde dus ook hier. Tot u uiteindelijk bij iemand anders terecht kon die u niet kende. En die bovendien geholpen wordt door een entiteit die de waarheid kan en mag vertellen, voor zover het hem toegelaten werd en ook niet meer. Dit alles gaf u een mate van zekerheid waarmee u verder kon, voorlopig toch. En zo, geleidelijk aan, volgens de graad van verdraagbaarheid en verteerbaarheid van de informatie, kon u komen tot de aanvaarding, in geloof weliswaar, van de toekomstige gebeurtenissen. Dit proces kan zich herhalen bij u en bij anderen, als u zult geconfronteerd worden met mekaars sferen en dimensies en mekaars bewustzijn dient te aanvaarden en te confronteren met dat van u zelf. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de controleerbaarheid van de gegevens in functie verloopt van de weerbaarheid en de waarheidsgetrouwheid van al degenen die er aan deelhebben. En dat dit niet anders is in de activiteiten van de geest dan dat het gebeurt met het verstand zelf en zijn vermogens (&) En Het Zij Zo! <i>(*) Nuno is mijn kleinzootje dat ondertussen overleden is...</i>	

9.3 Mijn informatiebronnen zijn ook gebonden aan hun niveau van functioneren We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de bronnen van de informatie die u raadpleegt, telkens als u ons om raad en advies vraagt, dan treft het ons te vernemen dat ook zij gebonden zijn aan hun niveau van functioneren en aan het niveau van waarnemen dat u kunt bereiken. M.a.w. als u, naargelang de ervaring en de rijpheid, er toe komt om elk niveau te onderscheiden en op zijn juiste gradatie te herkennen, dan kunt u er van op aan dat ook hier soms onjuiste of onterechte informatie gegeven wordt, om ze zo te noemen, gewoonweg omdat de bron van waaruit de informatie afkomstig is of “die spreekt” dus, nog onrijp, onkundig, onwetend is van andere niveaus of bronnen van informatie. Het is dus heel belangrijk om elke informatie te toetsen aan haar niveau of herkomst, qua gebied, sfeer of dimensie en het is van kapitaal belang steeds voor ogen te houden dat de bronnen die een gebied beheersen, steeds gebonden blijven aan dit gebied, maar door de hoger liggende gebieden kunnen omvat, d.i. kritisch benaderd kunnen worden. Het is dus steeds goed om, bij twijfel, raad en bevestiging te vragen aan een gebied dat hoger gelegen is dan waarmee u spreekt of waar u toehoort. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het voor u steeds in en door Het Zij Zo is dat alle informatie gewettigd zal zijn en dat u in Het Zij Zo een vaste en onneembare meter vindt van alle informatie, van wie of waar ook afkomstig. (&) En Het Zij Zo!	
9.4 En de informatie die door Het Zij Zo gewettigd is? We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de informatie die door Het Zij Zo gewettigd is bevat ook misvattingen of tijdelijke onjuistheden, zo zult u ongetwijfeld zeggen en hoe moet ik dan nog meten, als de meter zelf niet juist meer meet? Dit is echter iets anders dan onjuistheid, voor wat de waarheid betreft of de juistheid van de maat, maar dient gezien en begrepen te worden als behorend tot het leerproces zelf. M.a.w. nog vooraleer u geneigd zou kunnen zijn om een verkeerde conclusie definitief te gaan aanhangen, zal er door Het Zij Zo zelf opgetreden worden en zult u er toe gebracht worden de informatie te controleren of aan te scherpen, voor wat de juistheid of betrouwbaarheid betreft. M.a.w. enkel omwille van het leerproces wordt een marge van lering en van gissen en missen ingewilligd en, onder nauwkeurig toezicht van Het Zij Zo, toegelaten. Tot de onjuistheid begrepen is of in zijn juistheid van perspectief geplaatst. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit het leerproces zelf volgt dat men leert omgaan met de informatiebronnen en hun werkwijze of niveau van ageren en dat het aan de leerling toekomt om op deze wijze tot ontzuivering van zichzelf te komen en tevens en tegelijk tot rijpheid voor wat de liefde tot de waarheid betreft. (&) En Het Zij Zo!	
10. De toegangspoorten tot de informatie over en door overledenen 10.1 Het openen van de poorten 18.09.04 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar u zelf en vragen we ons zelf af wat er gebeurt wanneer we met iemand van uit de andere werelden of sferen van werkelijkheid spreken, dan treft het ons te vernemen dat dit onmogelijk is zonder er speciale toelating voor te hebben ontvangen vanuit de gebieden die ons	gelijktijdigheid

bekend zijn als “de gebieden van de overledenen zelf”. M.a.w. het is onmogelijk ons dit af te vragen of te weten te komen, zonder toelating of initiatief hiertoe vanwege degenen die in de andere gebieden vertoeven. Dit is een voorzorg te meer over de wijze waarop mensen met elkaar over en weer te spreken hebben, als ze dit doen over de grenzen van de overgang heen. Alle pogingen die mensen op aarde zullen aanwenden om te communiceren met hun overleden medemensen, zullen tevergeefs zijn en blijven, tenzij ook vanuit deze laatste hun gebieden er een vraag of een aanbod hiertoe geformuleerd werd. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit deze wijze van spreken en communiceren als van zelf volgt dat de mensen te wachten hebben op degenen die hen zullen verschijnen en dat de overledenen of de geest ervan in alle rust vertoeven en niet door mensen op aarde kunnen aangesproken worden, zonder hun instemming of voorafgaande vraag hiertoe. (&) En Het Zij Zo! We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar degenen die recent overleden zijn en vragen we hen of zij toelating hebben gevraagd en gekregen hebben om met ons te communiceren, dan treft het ons andermaal dat ook zij te wachten hebben op degenen die ze willen aanspreken en op degenen die boven hen gesteld zijn als geesten, om van hen de toelating en/of uitnodiging hiertoe te krijgen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat ook degenen die in de andere dan aardse sferen vertoeven, een toelating en uitnodiging hiertoe nodig hebben om ons te bereiken.(&) En Het Zij Zo! We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons andermaal tot ons zelf en vragen we ons zelf af waartoe en waarom wij hen die overleden zijn wensen te ontmoeten, dan treft het ons te vernemen dat we op gelijkaardige wijze hen ook de vraag aan zichzelf horen stellen en dat we dus gemeenschappelijk en in overleg getreden zijn, om het zo te zeggen, en van daaruit kan dan de uitnodiging wederzijds gegeven worden en kan het gesprek gestart worden. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gelijktijdigheid van de wens en het verlangen tot communicatie een conditio sine qua non zijn om tot overleg en spreken tot en met elkaar te komen. (&) En Het Zij Zo! We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu nog eens naar hen die overleden zijn en vragen wij hen of zij zich bewust geworden zijn van onze vraag dan antwoorden zij hierop ja en omdat zij dit ja ontvangen hebben vanuit ook hun bronnen van overleg en communicatie, gaan zij er op in. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat aldus de poorten geopend worden en dat toelating gegeven is om met elkaar in overleg en gesprek te komen. (&) En Het Zij Zo!	
10.2 De eerste contacten (*) <i>(*) Omwille van het privé-karakter ervan zijn ze opgenomen in een apart deeltje</i>	

11. Onze gerichtheid van denken versus voelen, i.v.m. geweldpleging en overmacht onder de mensen 11.1 Gerichtheid van denken en voelen in conflict gebracht in zaken van geweldpleging 30.10.04 We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de gerichtheid van denken en voelen kunnen gemakkelijk in conflict met elkaar gebracht worden. Ze zijn dit zeker gemakkelijk te doen als het gaat over geweldpleging en overmacht tussen mensen. We verklaren ons nader. Als geweldpleging tussen mensen, onder welke vorm dan ook, gebruikt wordt als middel ter oplossing van geschillen, is het steeds via het denken dat men dit zal veroorloven en via het voelen dat men het zal verkiezen. Het geweld als zodanig is dan een verantwoorde keuze geworden voor een gevoel dat er de voorkeur aan gegeven heeft en de mens is het roerend eens daarmee. Vandaar ook zijn verblinding hierin, tijdens de act zelf van de geweldpleging. Dit gaat op tussen individuen onderling, het gaat ook op, zij het wat meer ingewikkeld en wat meer omzwachteld met propaganda en manipulatie, tussen staten en volkeren of, binnen staatsverband tussen groepen en partijen. Hoe komt een mens ertoe om geweldpleging te verkiezen in zijn denken en handelen, als hij het ermee eens is in zijn aanvoelen ervan? En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat geweldpleging niet iets is dat harmonisch en als vanzelf voortvloeit uit de handelingen van de mensen onderling, maar een trendbreuk onderstelt of erger nog, een volledige breuk met het tot dan toe geldige verkeer tussen mensen. (&) En Het Zij Zo!	
11.2 Geweldpleging door gewelddadigheid en door uitoefenen van overmacht We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: gewelddadigheid is geen vereiste om geweldpleging te verkiezen. Het volstaat om overmacht te laten gelden daar waar gelijkwaardigheid de regel dient te zijn of zich dient te handhaven. Door het verkiezen van geweldpleging in zijn gevoelens komt de mens eventueel tot gewelddaden of tot daden of houdingen van instellen en / of handhaven van overmacht. Beiden, gewelddaden en overmacht zijn twee voorname vormen van geweldpleging en ethisch zijn ze evenwaardig aan elkaar, een inbreuk namelijk op het gebod van “u zult niet doden”. Want het doden, als ultieme act van geweldpleging, is maar het einde van een instelling van geweldpleging in het gevoelen en in de rationalisatie ervan in het denken erover en goedkeuren ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat geweldpleging als ruimer begrip zowel gewelddadigheid omvat als inroepen van overmacht over anderen en dat beiden leiden tot dezelfde gevolgen in iedereen van de betrokkenen (&) En Het Zij Zo!	
11.3 Geweldpleging als zodanig is nog geen inbreuk op Gods geboden - het verkiezen ervan We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: geweldpleging als zodanig is nog geen inbreuk op de geboden van God. Het is namelijk zo dat geweldpleging ons gegeven is in omstandigheden van verweer en van tegenactie, wanneer door overmacht of gewelddaden de mens geschonden werd in zijn menselijke waardigheid. Als zodanig is geweldpleging dus niet verwerpelijk. Verwerpelijk wordt het initiatief ertoe, waarbij het uitgaat van de voorkeur van het gevoelen om tot gewelddaden over	

te gaan en dan het verstand niet op zijn weg vindt om dit af te weren of te stoppen. Geweldpleging als initiatief van het gevoelens dus, dat gewelddaden of overmacht verkiest en vervolgens aanvaardt in zijn redeneringen als schijnbare redelijkheid ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat geweldpleging zichzelf opheft in het verstand, wanneer de verstandelijke redenering er toe komt over te gaan naar de daaropvolgende fase van verweer en reactie die volgt op geweldpleging. Die fase verloopt namelijk volgens de wet van actie en reactie. Of anders gezegd: wanneer men inziet dat geweldpleging op zijn beurt gewelddadigheid zal oproepen of zoeken van overmacht en dit volgens de wet van karma, zal men in de redelijkheid aangesproken worden om niet meer zelf tot geweldpleging over te gaan en ze om te keren tot verzoening en / of onderhandelingen. (&) En Het Zij Zo!	
11.4 De aandrang en verkiezen van geweldpleging boven redelijkheid is een genetische afwijking We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de dader of degene die geweld pleegt en vragen we hoe hij of zij daartoe gekomen is dan zal hij altijd de redelijkheid van zijn daad inroepen en niet de stuwing of overmacht van zijn gevoelens of aandrang ertoe. De aandrang tot gewelddadigheid is immers geborgen in de genetische vervormingen die mensen meedragen sinds eeuwen. Deze genetische misvormingen hebben als zodanig niets te maken met territoriumdrift of verdedigen van huis en haard. Ze hebben alles te maken met overmacht en geweld verkiezen boven redelijkheid en onderhandelen van belangen. Immers, er is slechts sprake van geweldpleging als onterechte daad bij overschrijden van de grenzen van de redelijkheid of van de afgebakende territoria. Deze overschrijding is niet animaal van oorsprong of nest- of huisgebonden, maar is een genetische afwijking als gevolg van het plegen van geweld zelf. Cf het verhaal van Kaïn en Abel, of de eerste onterechte moordaanval. Het plegen van de eerste onterechte moorden heeft in het menselijke areaal van mogelijkheden de afwijking ingebracht van onterechte, zondige of onrechtvaardige geweldpleging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de genetische ontaarding van het gewelddadige optreden in de plaats getreden is van geweld dat van nature uit nodig was ter verdediging van eigen en andermans veiligheid en geborgenheid, territoriaal en persoonlijk. (&) En Het Zij Zo!	
11.5 Deze afwijking leidt wel tot uitbreiding van onterechte geweldpleging - de instelling leidt tot verandering in de genen, niet de daden zelf We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de genetische afwijking leidt er toe dat een stuwing optreedt in de gevoelens bij elke frustratie of tegenwerking. Die stuwing wordt dan als een redelijke, d.i. gewone, aanvaardbare impuls aangenomen door het verstand en vervolgens als onvermijdbaar of vanzelfsprekend uitgevoerd. Deze afwijking heeft wel als gevolg dat wie er aan lijdt, de oorzaak wordt in zijn omgeving - persoonlijke of algemeen maatschappelijke - dat vele anderen kunnen meegesleurd worden in dit proces van onterechte geweldpleging. Zonder dat deze mensen noodzakelijk zelf aangetast waren of worden in zichzelf door dit genetische gegeven. Het is wel zo dat, eens dergelijke gewelddaden ook door hen goedgekeurd worden of beaamd, gehoord, ondersteund, met lust beleefd enz., deze op hun beurt aanleiding kunnen geven tot dezelfde genetische veranderingen voor het eigen nageslacht. Zo eten de kinderen de zure druiven die de vaders geplukt hebben. Het gaat om de beaming, aanvaarding, goedkeuring ervan, de instelling dus waarmee men dit gewelddadige optreden beaamt of niet. Deze zal aanleiding zijn tot	

gewelddadig agerende genen en niet de daad zelf van actief gepleegde of passief ondergane geweldpleging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de genetische afwijking de instelling mee opgenomen is tot gewelddadig optreden en niet de daad zelf. (&) En Het Zij Zo!	
11.6 Slachtoffers aanvaarden soms geweldpleging We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de slachtoffers van gewelddadigheid, onterechte of terechte, en vragen we hen of ze onder deze gewelddadigheid geleden hebben, dan zeggen ze unaniem ja, op enkelen na die terecht vinden dat ze gewelddadig moesten aangepakt worden. Hier was geweldpleging dus terecht. Dit zijn nooit degenen die zelf lijden onder de genetische aantasting, want zij zullen steeds antwoorden dat de geweldpleging die ze ondervinden onterecht was. Het zijn degenen die ofwel lijden onder een onterecht complex van minderwaardigheid of schuldgevoelens en die straf ondergaan een terechte zaak vinden, ofwel gaat het om wijze mensen die zicht hebben op hun aandeel in het proces en de andere wang toekeren, dit om de wet van karma te stoppen of om te keren. Wat het zelfde is. Ook degenen bij wie een daad van agressie of geweldpleging nodig was om ze terecht te wijzen - wat neerkomt op een correctie van dierlijke opvoeding - zal de geweldpleging niet als onnatuurlijk of onterecht gevoeld worden. Straf als correctie van onbetamelijk gedrag wordt aanvaard als ze op maat is van de daad. Behalve dus telkens bij diegenen die door de genetische ontaarding behept zijn met een onvoorwaardelijke afwijzing van geweldpleging door anderen dan zichzelf. Hier ligt een eerste mogelijkheid tot identificatie van het gen en tot een mogelijke behandeling ervan. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de uitslagen van ons onderzoek blijkt dat men door opsporen van reacties op natuurlijke correcties kan te weten komen of iemand aangedaan is door de misvormde aanmaak van het gen ter bescherming van de eigen integriteit en van het eigendomsrecht. (&) En Het Zij Zo!	
12. De kruistekens op de weg naar de bloemen 12.1 Healing is wegnemen van blokkades van informatie over het verleden 31.10.04 Het Zij zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: wat er gebeurt tijdens een sessie van healing is in feite het wegnemen van een blokkade van informatie over het verleden. Deze informatie komt vervolgens vrij en kan dan in het actuele bewustzijn terecht komen om er in verwerkt te worden en geplaatst tegenover de mens die men ondertussen is. Zo wordt het verleden opgenomen, op geïntegreerde en harmonische wijze, in het heden van het actuele bewustzijn. Dit noemt men integratie van de kruistekens op de weg. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, eens een opgenomen gegeven bewust gemaakt werd, het in het bewustzijn zijn juiste plaats kan innemen en vervolgens gemeengoed wordt voor de gehele mens. (&) En Het Zij Zo!	
12.2 Het actuele bewustzijn wordt terug geplaatst tegenover de herinnering van de feiten, niet tegenover de feiten zelf We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar een bewuste weergave van de feiten (zoals ze vroeger gebeurd zijn en opgeslagen waren in	

de organen of andere lichaamsdelen en daar de functie ervan gingen storen) dan treft het ons dat al die feiten niet meer bestand zijn tegen de drang tot bekend maken ervan en dus, door opheffen van alle blokkades, zonder hinder verschijnen in het bewustzijn. Ze komen a.h.w. ongehinderd in hun blootje binnen, zonder schroom of gêne en storen nu even het actuele bewustzijn. Dit actuele bewustzijn wordt of werd niet zo maar in één, twee, drie terug geplaatst voor deze feiten, maar voor de herinnering ervan. Wat iets anders is dan de feiten zelf. De feiten namelijk zijn zonder wortels in het actuele leven, maar de herinnering stoort eventueel des te meer en verhindert de vrije communicatie van de energieën allerhande. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de herinneringen en niet de feiten waarvan ze de herinnering waren, terug gebracht worden in het bewustzijn, om er vervolgens op een andere dan de tot dan toe gekende wijze onder ogen gebracht te worden. (&) En Het Zij Zo!	
12.3 De oplossing van de losgemaakte herinneringen gebeurt in de psychotherapie We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de herinnering is één, de oplossing ervan in het actuele bewustzijn is twee. Beiden, de gestolde want neergeslagen herinnering in de lichaamsfuncties en soms in de organen zelf ervan enerzijds, en anderzijds de oplossing ervan, teweeg gebracht door de procédés van de healing, zijn aanwezig in het lichaam en in zijn levensactiviteiten. Nu eens onbewust, want neergeslagen in 'gestolde' vorm, dan weer vluchtig en ronddwalend in het bewustzijn, moeten ze de rest van het lichaam en van het bewustzijn ervan ontmoeten en er mee compromissen sluiten en / of omgang vinden. Dit is het werk dat na de sessies van healing dient te gebeuren. Het is soms onaangenaam en vermoeiend, soms wordt het zelfs geweigerd omdat het te zwaar aankomt, maar soms is het ook echt verhelderend en doet het aan alsof oude ervaringen ineens hun ware licht laten schijnen en spoken blijken te zijn of nietszeggende fantasmen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dit verwerkingsproces het typische proces is dat in de psychotherapie gebeurt en dat hier voorbereid is kunnen worden door wat we de helingsprocessen zullen noemen en die we later in detail zullen leren kennen. (&) En Het Zij Zo!	
12.4 De kruistekens staan telkens op plaatsen van lijdensmomenten van toen We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de kruistekens zelf, dan blijken ze telkens te staan op plaatsen en tijdstippen van gebeurtenissen die een lijdensmoment hebben meegebracht, toen of nadien. Het zijn dus telkens gebeurtenissen geweest die in zich te veel aan lijden of onbegrip bevat hebben om te kunnen verwerkt worden en die dus, onverwerkt en onbewust gemaakt, vervolgens neergelegd werden in de organen en in hun functies. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze lijdensmomenten van het verleden omgekeerd dienen te worden in vruchtbare momenten van heden en toekomst en dat hiervoor het gehele helingsproces ingesteld wordt. (&) En Het Zij Zo!	

12.5 In het heden vertonen die kruistekens een merkwaardige zachtheid We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de lijdensweg wordt dus een kruisweg van de herinneringen en niet meer dan dat. Maar genoeg hierover blijkt te zijn gezegd, om thans aan te vangen met de experimenten zelf en ze een voor een als een teken op de weg te gaan bezoeken en bewonderen. Want hoe pijnlijk ze ook waren in het verleden, in het heden blijken ze een merkwaardige zachtheid en mildheid te bevatten. Ook dat is de vrucht en het aanbod dat in de healing waargemaakt is. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de helingsprocessen zachtzinnig zijn en niet als een nieuwe lijdensweg dienen gevoeld te worden. (&) En Het Zij Zo!	
13. Bevoegdheden en taken van het ego, in het besef van zijn dienstbaarheid aan het zelf 13.1 Het ego verwisselt zijn zelfstandigheid en eigengereidheid 02.11.04 Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar de taken en bevoegdheden van het ego, in het besef van hun dienstbaarheid aan het zelf, dan treft het ons dat het ego zijn eigengereidheid en zelfstandigheid verwisselt, om dan vanuit eigenzinnigheid, koppigheid, eigenwaan en wat al meer te gaan twisten met anderen of met zichzelf, als zelf genomen dan. Het ego dient dus, meer dan eigenwaan af te leren of koppigheid te onderdrukken, eerst overtuigd te worden van zijn typische zelfstandigheid en van zijn eigen taken en bevoegdheden, om dan, met een gerust hart en gemoed, de eigenwaan achter zich te laten als onnodige ballast of onrijpe uitingen van zijn kinderlijk gedrag. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat van zodra het ego zijn specifieke taken en bevoegdheden goed heeft ingezien en aanvaard heeft, het er absoluut niet meer zal toe komen om eigengereid of eigenwijs op te treden, geleerd als het is dat het zonder inbedding in het zelf en aan zichzelf overgelaten, tot niet veel anders in staat is dan zichzelf te herhalen en te herhalen, tot vervelens toe. (&) En Het Zij Zo!	
13.2 De taken en bevoegdheden van het ego We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons naar het ego en zijn taken, dan treft het ons dat zijn voornaamste taak er in bestaat de mens in zijn actuele leven of zijn bestaansleven zoals wij dit genoemd hebben, te leiden en te begeleiden in al zijn actuele noden en behoeften van gelijk welke aard, ook van spirituele of religieuze aard dus. Het is aan het ego gegund om zijn filosofen te kiezen, zijn kerkgemeenschap, zelfs zijn geloofsovertuigingen uit te bouwen of te verlaten, zijn vrije wil uit te oefenen enz. Het is ook aan het ego toegestaan om als een padvinder de omgeving te verkennen, zich een beroep of gemeenschapstaak te kiezen, vrienden te maken en een huwelijkspartner te vinden of anderzijds, zich terug te trekken in de woestijn of het klooster om er levenslang te mediteren en Gods Nabijheid te zoeken. Dit alles is het ego gegund en gegeven als opdracht, binnen de mogelijkheden van zijn actuele leven, zijn lichamelijke gezondheid, zijn karmische uitwerkingen die de geest eigen zijn en zijn roeping als schepsel Gods dat Kind van God geworden is, door de Genade van Zijn Verlosser, Jezus Christus. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet	

zonder er aan toe te voegen dat de relaties die het ego aangaat allen betrokken zijn op zijn heil of onheil en via zijn functies uitgeoefend zullen worden. (&) En Het Zij Zo!	
13.3 Het ego, verblind geraakt door zijn grandiosity tijdens de kinderjaren We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: als dan het ego zich realiseert wat het allemaal mag en moet doen, kan het gebeuren dat het, als een valse rentmeester, zich eigenwijs opstelt als de “heer des huizes” en zijn bevoegdheden aan zichzelf toeëigent, terwijl ze hem slechts toegewezen waren door zichzelf en door alles wat hij of zij is als wezenlijke mens. Het is namelijk zo dat het ego in verblinding van zichzelf gekomen is tijdens het opgroeien van het kind. Wanneer dit kind, opgevoed in een bepaalde context en daar geprezen en geloofd, zich van zichzelf bewust werd in die omgeving, kan het in de verleiding gekomen zijn om zichzelf over het paard te tillen en zich, hoe dan ook, als heer en meester gaan beschouwen van alles wat bestaat (rondom hem of haar althans). Deze fase van “magnificiëntie” en “grandiosity” is een kinderlijke fase in het opgroeien en dient verlaten te worden doorheen de confrontaties met de buitenwereld en de overige mensen. Maar het gebeurt vaak dat het ego alles aan zich trekt en gewaar wordt, in zijn kracht of in zijn vermogens, dat het de anderen de baas is of hen kan manipuleren. Het beseft niet op dat moment dat, wat het de anderen om zich heen aandoet, op dat eigenste ogenblik ook aan zichzelf als ego geschiedt. En bijgevolg wat het wint aan overwicht en overmacht op de anderen, verliest aan macht en inzicht naar zichzelf toe. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de eigenwijsheid van het ego een restletsel is vanuit de kinderjaren en meegedragen wordt als een verblinding van zichzelf in zijn krachten en vermogens. (&) En Het Zij Zo! 13.4 Continu gevecht met anderen en zichzelf om de toestand van eigenwijsheid te handhaven We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: de eigenwijze lacht en zegt: maar dat is toch geen eigenwijsheid, want iedereen is het er mee eens. Alleen ik weet het een tikkeltje rapper of eerder dan de anderen, vandaar mijn voorsprong op hen allen! Ja, zegt de wijze mens, als dat maar waar is en als de anderen maar niet, in de illusie van zichzelf gegrepen, ook eigenwijs terecht komen in een gevecht met u en met zichzelf. Want, de eigenwijze kan niet anders dan in een continu gevecht verwickeld geraken met zichzelf en vooral met de anderen, om zijn niveau van zelf verklaarde wijsheid te bevestigen en te handhaven. Zou hij of zij ook maar enigszins twijfelen dan stort zijn eigenwijs kasteel in elkaar als een kaartenhuisje van zelf gekoesterde illusies. Alleen door verblind te zijn en te blijven, kan de eigenwijze in zijn ego en haar kennis blijvend geloven en zich gered en veilig voelen binnen haar muren. Hij / zij heeft die muren zelf ontworpen en ze worden niet door anderen aanvaard of gegund aan hem of haar. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de voortdurende inspanningen van het ego om zich te handhaven in zijn eigendunk, al zijn krachten dreigen op te slorpen, zodat het meer en meer gedoemd wordt om enkel en alleen nog zichzelf te kennen. (&) En Het Zij Zo!	
13.5 Het zelf kan zich niet uiten in een eigenwijs ego We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: keren we ons nu naar het	

zelf en zijn behoeften en verlangens, dan treft het ons dat het zelf of de geest ervan zich niet kan uiten naar het ego toe zolang de muren van de eigendunk of eigenwaan het ego blijven omringen en dat het slopen van die muren een moeilijk en voor het ego beangstigend spel geworden is. Het is namelijk noodzakelijk voor het zelf, om gehoord te kunnen worden, dat het ego openstaat voor zijn woorden en taal en dit kan maar gebeuren van uit de welbegrepen taken en behoeften van het ego. Een van deze behoeften of taken van het zelf is namelijk er voor te zorgen dat het kan optreden in de actualiteit en dat hierbij het ego betrokken wordt als zijn bemiddelaar en bediende. Want het ego kan niet zonder de wijsheid van de ziel of van het zelf in haar bewustzijn ervan en evenmin kan de ziel zichzelf realiseren in het actuele bewustzijn zonder de medewerking van het ego, dat er de bemiddelaar en expressie van moet zijn. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het ego, geplaatst tegenover zijn ware taak en bevoegdheden, de functie krijgt van bemiddelaar van de zielsvermogens en gaven in het zelf en er de uitdrukking van te formuleren in de actuele aardse dialectiek. (&) En Het Zij Zo!	
13.6 Het ego dat zijn angst afgelegd heeft, kan zijn juiste functie opnemen We gaan verder. Het Zij Zo zegt en u zelf schrijft op. U zegt: als het ego bijgevolg zijn biologisch geïnspireerde angst en eigengereidheid ervan heeft afgelegd en hoort wat het zelf tevergeefs tot dan toe zegt en aangeeft, dan kan het ego op zijn beurt opgenomen worden in het geheel van de informatiebronnen en zijn juiste functie naar de ziel en het zelf toe op zich nemen. Dit gebeurt vooral onmiddellijk na de overgang of overlijden, als alle onnodige ballast van de aardse parameters weggevallen is, maar het kan, door een proces van voortdurend sterven, ook al in het aardse leven zelf gebeuren. Zodoende dat, wie als ego zijn leven verliest het wint op een andere, want in de algeheelheid van zijn wezen opgenomen wijze, op aarde en later in al zijn verdere levens. (&) En Het Zij Zo!	

